

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Den overordnede baggrund for forslaget

Af koalitionsaftalen af 4. april 2022 fremgår, at der skal udarbejdes en ny turismelov, hvorigennem det sikres, at landets borgere i alle henseender skal have forrang på alle fronter.

Turismeerhvervet i Grønland har endvidere fremsat ønsker om fastlagte rammebetingelser for turismeområdet.

Derudover har grundstødningen af et passagerskib den 11. september 2023 fyldt i den offentlige debat. Det har affødt overvejelser om, hvad passagerskibe bidrager med nationalt og lokalt, og hvilke krav der stilles til dem. Det er på den baggrund også et ønske, at der er en mulighed for nærmere at regulere vilkår. Det kan f.eks. være fastlæggelse af zoneinddeling for disse passagerskibe samt for al erhvervsmæssig virksomhed i øvrigt, som ikke alene vedrører turistområdet, eller periodemæssige krav eller andre særlige vilkår. I samme forbindelse findes det ønskværdigt at regulere adgang til generel færden og ophold for alle personer inden for sådanne zoner i øvrigt, med henblik på bl.a. at sikre og beskytte områdernes anvendelsesmuligheder, de færdenes sikkerhed samt flora og fauna.

På den baggrund fremsættes forslag til nærværende inatsisartutlov.

Formålet med denne inatsisartutlov er at fremme udviklingen af turisme i Grønland samt at sikre, at udøvelsen af turistvirksomhed sker under hensyntagen til bl.a. sikkerhed, sundhed, miljø og bæredygtighed, og at turistaktører bidrager til udviklingen af det grønlandske samfund.

Forslaget gør det muligt at fremme udviklingen af turisme i Grønland inden for nogle nærmere fastlagte rammer, hvorved der på den mest hensigtsmæssige måde sikres de bedste vilkår for turismeerhvervet, og hvor det samtidig sker i lyset af ovennævnte hensyn. Den overordnede målsætning med forslaget er at skabe rammerne for en langsigtet udvikling, hvor der skabes øget vækst for turismebranchen i Grønland, og hvor denne vækst også bidrager til bl.a. en øget bæredygtighed og sikkerhed m.v. for Grønlands natur og vilde dyr.

Formålet med denne inatsisartutlov er endvidere at understøtte muligheden for at fastsætte nærmere regler om zoneinddeling, periodemæssige krav og øvrige særlige vilkår for erhvervsmæssig virksomhed, hvorved det kan sikres, at også øvrig erhvervsmæssig virksomhed sker under hensyntagen til bl.a. områdernes øvrige anvendelse, sikkerhed, sundhed, miljø og bæredygtighed.

Med samme hensyn for øje er det formålet med inatsisartutloven at understøtte muligheden for at begrænse personers færden og ophold inden for disse zoner.

1.2. Forslagets indhold i helt generelle træk

Forslaget indeholder regler, der fastsætter en ordning, hvor det gøres til et krav for at udøve turistvirksomhed i Grønland, at der er udstedt en licens af Naalakkersuisut. Det foreslås, at der stilles krav til, at rettighedshaverne bl.a. hovedsageligt skal være bosat og fuldt skattepligtige i Grønland, have en sikkerhedsplan mhp. eventuelle ulykker forbundet med turistvirksomheden, have forsikringsdækning og anden sikkerhedsstillelse. Det foreslås endvidere, at Naalakkersuisut fører tilsyn med overholdelsen af ovennævnte krav. Yderligere foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, at erhvervsmæssig virksomhed kun kan finde sted på nærmere bestemte områder, i nærmere fastlagte perioder eller under overholdelse af særlige vilkår. På tilsvarende måde foreslås det, at Naalakkersuisut kan begrænse færden og ophold i visse områder for at beskytte den øvrige anvendelse af områderne, de færdenes sikkerhed samt af hensyn til områdernes natur og miljø.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Krav om licens for udøvelse af turistvirksomhed

2.1.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke på nuværende tidspunkt lovgivning, der særskilt regulerer licens for udøvelse af turistvirksomhed.

Inatsisartutlov om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder regulerer imidlertid ret til levering af en eller flere turistprodukter inden for et bestemt fysisk område.

2.1.2. Naalakkersuisuts overvejelser

Forslaget tager bl.a. sigte på at fremme udviklingen af turisme i Grønland, og at denne udvikling sker under hensyn til sikkerhed, sundhed og miljø. Det vurderes, at den mest hensigtsmæssige måde at fremme denne udvikling på er ved at fastlægge rammer for den virksomhed, der udøves på turismeområdet.

Det er derfor Naalakkersuisuts vurdering, at der skal fastsættes et krav om, at det ikke er tilladt at udøve turistvirksomhed i Grønland uden en gyldig licens udstedt af Naalakkersuisut. Den, der får meddelt licens, skal efterfølgende lovligt kunne udøve turistvirksomhed inden for de rammer, der følger af denne inatsisartutlov og regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov. Licensen bør som udgangspunkt udstedes tidsbegrænset.

Ordnningen bør stille nogle konkrete krav til den, der ansøger om licens til udøvelse af turistvirksomhed, som en forudsætning for at få meddelt licens. Der bør gælde en række undtagelser til lovens krav, herunder af hensyn til, at mindre aktører kan undgå administrative byrder. Desuden

bør forslaget ikke omfatte kaffemik, trommedans, maskedans og anden tilsvarende kunstnerisk aktivitet, der har til formål at fremvise traditionel grønlandsk kultur igennem kunstneriske værktøjer i form af dans, musik, billeder eller andet visuelt eller auditivt format. Der bør desuden ved øvrige særlige tilfælde kunne dispenseres fra kravene.

Der bør bl.a. foreligge krav til rettighedshaverens tilhørsforhold til Grønland og skattepligt hertil.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har i den forbindelse overvejet, om sådanne krav giver anledning til ekspropriationsretlige overvejelser. Efter grundlovens § 73, stk. 1, kan ingen tilpligtes at afstå sin ejendom, medmindre almenvellet kræver det. Det kan endvidere kun ske ved lov og mod fuld erstatning.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling er af den opfattelse, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et indgreb i en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73, for så vidt angår fysiske og juridiske personer, der lovligt udøver turistvirksomhed på tidspunktet umiddelbart forud for inatsisartutlovens ikrafttrædelse. Det er endvidere Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestillings vurdering, at et sådant indgreb ikke i almindelighed vil udgøre ekspropriation (afståelse) efter grundlovens § 73.

Der er herved lagt vægt på, at forslaget ikke indebærer overførsel af en ejendomsret, men derimod fastsætter krav til, at turistaktører hovedsageligt skal være bosat og fuldt skattepligtige i Grønland, at der er tale om en generel erhvervsregulering, at der er fastsat en implementeringsperiode, idet forslaget ikke vil finde anvendelse før 1. januar 2027 på en turistvirksomhed, der lovligt udøves på tidspunktet for inatsisartutlovens foreslåede ikrafttræden (1. januar 2025), at turistaktører altid vil have mulighed for enten at bosætte sig i Grønland og dermed videreføre virksomheden eller at sælge virksomheden eller anparten til personer, der er bosat i Grønland, og at der findes tilsvarende regler i anden grønlandsk lovgivning.

Det kan imidlertid aldrig på forhånd udelukkes, at der i ganske særlige tilfælde kan være enkelte turistaktører, som vil kunne blive ramt så intensivt, at der vil være tale om ekspropriation over for de pågældende. Baggrunden herfor er, at det vil bero på en konkret og individuel vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation, hvilket bl.a. vil kræve en gennemgang af de enkelte virksomheders oplysninger. Det er derfor sædvanligt, at der i lovgivningen indsættes mulighed for at få dispensation, selvom lovens ordning ikke forudsættes at indebære nogen former for indgreb, som er ekspropriative. Er et indgreb helt undtagelsesvis ekspropriativt, vil den pågældende have krav på at få hel eller delvis dispensation fra det eller de krav, som indebærer, at der er tale om afståelse. Turistaktører har også mulighed at indbringe spørgsmålet for domstolene.

Derudover bør der stilles krav til, at ansøgeren har udfærdiget en sikkerhedsplan for de konkrete turistaktiviteter, som vedkommende ønsker at udbyde, samt at der er tegnet en forsikring eller anden form for sikkerhedsstillelse.

Det vurderes, at fysiske eller juridiske personer, der udfører personbefordring til eller fra, samt i Grønland, uden at der i forbindelse hermed udføres turistvirksomhed, bør være undtaget fra inatsisartutlovens anvendelsesområde, herunder kravet om licens. Dette bør kun gælde for så vidt angår den pågældende personbefordring. Hvis befordringsmidlerne skal anvendes til at udbyde udflugter eller andre ydelser omfattet af turistvirksomhed i medfør af nærværende inatsisartutlov, bør der være krav om licens.

Der bør føres tilsyn med, at der sker efterlevelse af kravene i nærværende inatsisartutlov og regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov.

Der bør være adgang til for Naalakkersuisut at fastsætte påbud om, at turistaktørerne skal rette op på forhold, der er i strid med indeværende inatsisartutlov og regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ordning, hvor det er påkrævet, at der er meddelt en gyldig licens for at få lov til at udøve turistvirksomhed i Grønland. Naalakkersuisut træffer afgørelse om licens til en fysisk eller juridisk person, der søger om tilladelse til at drive turistvirksomhed.

Det foreslås, at der ved turistvirksomhed forstås den økonomiske aktivitet og drift, der har til formål at tilbyde tjenesteydelser i form af oplevelser i Grønland fortrinsvist til turister, og som udbydes som dagsture uden overnatning, og ture af flere dages varighed.

Det betyder bl.a., at kaffemik, trommedans, maskedans og anden tilsvarende kunstnerisk aktivitet, der har til formål at fremvise traditionel grønlandsk kultur igennem kunstneriske værktøjer i form af dans, musik, billeder eller andet visuelt eller auditivt format, ikke er omfattet af inatsisartutlov, herunder kravet om licens til turistvirksomhed. Det skyldes, at der er tale om enkeltstående aktiviteter, som ikke falder inden for definitionen af turistvirksomhed.

Der bør i forbindelse med kravet om licens til turistvirksomhed gælde en række konkrete betingelser, som skal være opfyldt for at få udstedt en licens.

Det foreslås *for det første*, at der gælder et krav til rettighedshaverens tilhørsforhold til Grønland og skattepligt hertil.

Det foreslås *for det andet*, at der gælder et krav om, at ansøgeren har udfyldt en sikkerhedsplan for de konkrete turistaktiviteter, som vedkommende ønsker at udbyde. Der skal ifølge forslaget i sikkerhedsplanen dels indgå en risikovurdering, der skal omfatte en vurdering af de potentielle risici forbundet med en bestemt aktivitet, og dels indgå en beredskabsplan, der skal være baseret på risikovurderingen af den konkrete aktivitet, og som skal indeholde en beskrivelse af foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overhængende fare eller ulykke. Der bør ikke skulle udfyldes en sikkerhedsplan, hvor der allerede eksisterer lovgivning og fast praksis for en given aktivitet, som ansøgeren skal overholde. Det kunne f.eks. være i relation til sejlads, hvor der allerede eksisterer lovgivningspligtige krav til sikkerhed ombord på skibe. Der bør desuden også kunne dispenseres fra kravet om en sikkerhedsplan, hvor faren forbundet med aktiviteten må anses som ikke-tilstedeværende, hvorfor det ikke er nødvendigt med en egentlig sikkerhedsplan.

Det foreslås *for det tredje*, at der gælder et krav til, at den, der får meddelt en licens til turistvirksomhed, skal have tegnet en forsikring eller anden form for sikkerhedsstillelse, som dennes erstatningsansvar skal være omfattet af. Dette bør dog ikke gælde i tilfælde, hvor det ikke er muligt for ansøgeren at blive forsikringsdækket eller opnå anden sikkerhedsstillelse for den pågældende type af turistvirksomhed, herunder f.eks. fordi der ikke eksisterer forsikringer for de pågældende turistaktiviteter, som ansøgeren påtænker at udbyde. Det kan f.eks. være i relation til udbud af hundeslædekørsel.

Naalakkersuisut kan efter forslaget i særlige tilfælde dispensere fra ovenstående krav. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor der foreligger væsentlige hensyn til turistaktøren eller særlige samfundsmæssige hensyn. Naalakkersuisut kan f.eks. dispensere fra kravet om en sikkerhedsplan på baggrund af en konkret vurdering af risikoen forbundet med den pågældende turistvirksomhed samt af den eller de turistaktiviteter, som ønskes udbudt af turistaktøren. Det kan endvidere f.eks. ske, hvis der foreligger et særligt hensyn til turistaktøren, herunder henset til et lavt antal af medarbejdere ansat ved turistaktøren, ophold i udlandet på grund af uddannelse eller sygdom, eller hvis det vurderes, at aktøren vil lide uforholdsmæssig stor administrativ eller økonomisk last ved at skulle ansøge om en licens eller ved at skulle overholde kravene til en licens. De nævnte eksempler er ikke udtømmende.

Licensen kan bortfalde, hvis en turistaktør, der er indehaver af en licens til turistvirksomhed, ikke efterlever et påbud udstedt i medfør af den foreslåede inatsisartutlov. Det skal dog ske under hensyn til en proportionalitetsafvejning, hvor påbuddets karakter og den manglende overholdelse heraf skal vurderes over for den konsekvens, der ligger i at få frataget en licens til turistvirksomhed.

Der skal ifølge forslaget føres tilsyn med, at der sker efterlevelse af kravene i nærværende inatsisartutlov og regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov. Tilsynsmyndigheden kan bl.a. bede om oplysninger, der er nødvendige til brug for at føre sit tilsyn.

Der er endvidere efter forslaget adgang for Naalakkersuisut til at fastsætte påbud om, at turistaktørerne skal rette op på forhold, der er i strid med nærværende inatsisartutlov og regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov.

Eventuelle manglende efterlevelse af disse påbud kan ifølge forslaget indebære, at licens til turistvirksomhed tilbagekaldes.

Endvidere foreslås det, at der kan ske foranstaltning i form af bøde, hvis der udøves turistvirksomhed uden en gyldig licens til turistvirksomhed, hvis der sker overtrædelse af vilkår for licensen til turistvirksomhed, hvis der afgives urigtige eller vildledende oplysninger eller sker fortielse af oplysninger, som en myndighed har krav på efter inatsisartutloven, eller hvis der sker undladelse af at efterkomme et påbud, som er meddelt efter inatsisartutloven.

Det foreslås, at fysiske eller juridiske personer, der udfører personbefordring til eller fra, samt i Grønland, uden at der i forbindelse hermed udføres turistvirksomhed, er undtaget fra inatsisartutloven, herunder kravet om licens til turistvirksomhed. Dog gælder dette ikke i forhold til regler fastsat i medfør af § 15 i forslaget om zoneinddeling.

Det foreslås, at kravet om licens ikke gælder, når den samlede indkomst fra turistvirksomhed fra turistaktøren ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Formålet med bestemmelsen er at undtage mindre aktører, der udøver turistvirksomhed omfattet af inatsisartutloven, således at disse ikke pålægges unødige administrative byrder. Hensigten er blandt andet også at undtage personer, der hovedsageligt beskæftiger sig med turistvirksomhed som en mindre deltidsbeskæftigelse eller som en hobby.

Der kan endvidere efter forslaget fastsættes regler om, at brancher er undtaget fra inatsisartutloven og dermed fra kravet om licens.

2.2. Zoneinddeling m.v. for erhvervmæssig virksomhed og adgangen for færden for personer inden for zonerne

2.2.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag lovgivning, der regulerer visse former for erhvervmæssig virksomhed og adgangen til visse områder. Der eksisterer eksempelvis lovgivning, der fastsætter nærmere regler for arbejdsmiljø, ligesom der er fastsat sektorreguleret lovgivning på eksempelvis området for fiskeri, fangst og jagt, byggeri, mineralaktiviteter samt for erhvervmæssige aktiviteter på det grønlandske søterritorium. Der eksisterer endvidere lovgivning, der fastsætter nærmere regler for beskyttelse af den grønlandske natur.

Der er i gældende ret imidlertid ikke fastsat bestemmelser, der regulerer muligheden for at fastsætte nærmere regler om zoneinddeling for al erhvervsmæssig virksomhed eller generel færden og ophold inden for sådanne zoner.

2.2.2. Naalakkersuisuts overvejelser

Forslaget tager sigte på at fremme muligheden for at fastsætte nærmere vilkår for erhvervsmæssig virksomhed, herunder krydstogtskibe og andre passagerskibe, af hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø og bæredygtighed, samt på at begrænse færden og ophold inden for visse områder af hensyn til de færdenes sikkerhed, sundhed, områdernes øvrige anvendelsesmuligheder samt af hensyn til beskyttelsen af den grønlandske natur.

Bestemmelsen bør således dels regulere erhvervsmæssig virksomhed og dels generel færden.

Det er således Naalakkersuisuts vurdering, at der er behov for en mulighed for at fastsætte nærmere regler, der kan bevirke, at erhvervsmæssig virksomhed bidrager til Grønland, både nationalt og lokalt. Det vil være hensigtsmæssigt, at der f.eks. kan fastsættes vilkår, der indebærer, at der alene kan udøves erhvervsmæssig virksomhed inden for en konkret zone eller inden for bestemte tidsrum af hensyn til f.eks. den omkringliggende natur, dyrebestand eller anden erhvervsmæssig virksomhed såsom erhvervsfangere. Af tilsvarende grunde vil det være hensigtsmæssigt at regulere og herunder begrænse færden og ophold inden for nærmere bestemte områder.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at initiativet til at fastsætte sådanne nærmere vilkår i høj grad ligger hos kommunerne, da kommunerne normalt er bedst egnede til at vurdere, hvilke områder i kommunen der eksempelvis bør være underlagt særlige restriktioner. Naalakkersuisut har bl.a. overvejet, at reglerne bør give nærmere mulighed for, at der kan indføres restriktioner for erhvervsmæssig virksomhed i specifikke områder, og hvor der kan ske en inddeling, f.eks. i en zone uden restriktioner, en zone med særlige krav og kriterier tilknyttet samt en zone med et forbud mod at udøve erhvervsaktivitet. Eventuelle regler bør fastlægges i overensstemmelse med gældende kommunalplan- og landsplanlovgivning, ligesom det også bør ske i lyset af eventuel anden lovgivning, der regulerer færden og ophold i områder.

Naalakkersuisut har i den forbindelse også overvejet, at adgangen til færden og ophold inden for sådanne zoner eller i øvrigt nærmere bestemte områder bør kunne reguleres og herunder begrænses. Muligheden for at fastsætte nærmere regler herom for færden og ophold bør ikke være begrænset til alene at gælde inden for de zoner, for hvilke der fastsættes regler for udøvelse af turistvirksomhed eller erhvervsaktivitet, da der kan ligge forskellige hensyn bag behovet for den begrænsede adgang.

Forslaget bør således indeholde regler, der giver mulighed for at fastsætte sådanne nærmere vilkår for erhvervsmæssig virksomhed og færden og ophold, som ikke allerede er omfattet af anden lovgivning.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en bemyndigelsesbestemmelse, hvor Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, at erhvervsmæssig virksomhed kun kan finde sted på nærmere bestemte områder, i nærmere fastlagte perioder eller under overholdelse af særlige vilkår.

Bemyndigelsen skal ligeledes give Naalakkersuisut adgang til at fastsætte nærmere regler om adgangen til færden og ophold inden for sådanne områder.

Bestemmelsen er således todelt og regulerer dels erhvervsmæssig virksomhed og dels generel færden.

Fastsættelsen af reglerne vil skulle ske i overensstemmelse med anden erhvervsrettet og miljørettet lovgivning, ligesom der vil skulle tages hensyn til, at der ikke sker eventuel ekspropriation af ejendom. Et forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed eller færden og ophold forudsættes derfor som hovedregel ikke at omfatte bestående erhvervsmæssige aktiviteter, som fysisk er etableret i området. Hvis der undtagelsesvis fastsættes regler, der får virkning for bestående erhvervsmæssige aktiviteter, skal der samtidig også fastsættes regler om muligheden for meddelelse af dispensation, således at der ikke sker uforholdsmæssige indgreb i bestående erhvervsmæssige aktiviteter eller andre rettigheder.

Fastsættelse af reglerne om begrænsning i adgang til generelt at færdes og opholde sig i visse områder vil endvidere skulle ske i overensstemmelse med Grønlands internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). Begrænsningen i færden og ophold i områderne bør ikke stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den pågældendes forhold samt hensynet til det, som begrænsningen i den mulige færden og ophold skal beskytte. Der bør således ved udfærdigelsen af reglerne foretages en proportionalitetsvurdering. Reglerne bør ligeledes indeholde mulighed for dispensationer samt en angivelse af tilfælde, hvor færden og ophold i de begrænsede områder af særlige grunde må anses for beføjet. En dispensationsadgang kan f.eks. bestå i, at en person efter en konkret vurdering kan få tilladelse til at færdes og opholde sig i området som følge af væsentlige hensyn til familieliv, økonomiske hensyn eller anden væsentlig ulempe.

Det er forudsætningen med bestemmelsen, at Naalakkersuisut har kompetencen til at fastsætte nærmere regler på området, men at det som udgangspunkt er kommunerne, der tager initiativet til at foreslå, f.eks. hvilke nærmere bestemte områder i en given kommune der bør underlægges en særlig beskyttelse, og hvor der gælder særlige vilkår som betingelse for, at der kan ske erhvervsmæssig

virksomhed i eller færden og ophold inden for området. En eventuel zoneinddeling vil skulle tage hensyn til eksisterende kommunalplan- og landsplanregulering og må ikke fastlægges i strid med disse. Det samme gælder for anden lovgivning, der regulerer zoneinddeling samt færden og ophold inden for et område.

Ved regler om, at erhvervmæssig virksomhed kun kan finde sted på nærmere bestemte områder, og at færden og ophold kan begrænses, forstås en mulighed for at fastsætte en zoneinddeling. Det kan f.eks. være en opdeling i forskellige zoner, som indebærer forskellige vilkår for den erhvervmæssige virksomhed eller for færden og ophold. Det kan f.eks. være en grøn zone uden restriktioner, en gul zone med særlige krav og kriterier tilknyttet, samt en rød zone med et fuldstændigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed og / eller færden og ophold.

Muligheden for at fastsætte nærmere regler om begrænsninger i adgangen til færden og ophold i nærmere bestemte områder gælder ikke alene i de zoner, hvor der måtte være fastsat begrænsninger for turistvirksomhed eller erhvervmæssig virksomhed. Der behøver dermed ikke at være sammenhæng mellem de zoner, der gælder for udøvelse af erhvervsvirksomhed henholdsvis begrænsninger i generel færden og ophold. Det er således muligt at fastsætte en zone med begrænsninger for generel færden og ophold, men hvor der ikke er tilsvarende begrænsninger i eller regler for udøvelse af erhvervsvirksomhed. Eksempelvis kan der være et hensyn, der taler for begrænsninger i færden og ophold over indlandsisen, men som ikke fordrer tilsvarende begrænsninger for udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Ved regler om, at erhvervmæssig virksomhed eller færden og ophold kun kan finde sted inden for nærmere bestemte perioder, kan forstås, at der f.eks. kun kan ske erhvervmæssig virksomhed uden for fiskeri- eller jagtperioder eller i konkrete perioder af hensyn til dyrebestanden eller naturen i øvrigt.

Ved regler om, at erhvervmæssig virksomhed eller færden og ophold kun kan ske under overholdelse af særlige vilkår, kan f.eks. forstås særlige krav til sikkerheden, forsikring, til anvendelse eller forbud mod anvendelse af særligt udstyr eller til antallet af fysiske personer, der befinder sig i området i forbindelse med den erhvervmæssige virksomhed eller færden og ophold.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at forslaget vil have en positiv økonomisk effekt for det offentlige. Dette forventes primært at ske igennem øget beskæftigelse og omsætning.

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at ansøgere om licens til udøvelse af turistvirksomhed og turistaktører skal betale gebyr i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling efter inatsisartutloven. Der forventes således ikke at være økonomiske konsekvenser for det offentlige forbundet med sagsbehandlingen og anden myndighedsbehandling. Forslaget vil dog

medføre et vist forbrug af personalemæssige ressourcer samt administrative konsekvenser forbundet hermed. Det vil bl.a. gælde i forhold til behandling af ansøgninger, meddelelse af licenser samt tilsynsforpligtelser. Der vil desuden kunne være administrative konsekvenser forbundet med eventuelle regler, der måtte blive udstedt i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed og begrænsning af færden og ophold inden for disse zoner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget er fremsat for at fremme udviklingen af turisme i Grønland, og det vurderes, at forslaget vil have langsigtede positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i forhold til turismevirksomhed i Grønland. Dette bl.a. i form af en øget omsætning inden for turismeerhvervet i Grønland, herunder som følge af, at der fastsættes en række krav til sikkerheden for turistaktiviteter og sker offentliggørelse af, hvilke turistaktører der har en licens, hvorved der skabes en bedre ensretning blandt turistaktørerne over for de turister, der besøger Grønland. Samtidig forventes forslaget at føre til, at der sker lokal forankring af turismeerhvervet i højere grad, hvorved der med en vis usikkerhed sker en styrkelse af den lokale arbejdskraft.

Forslaget vurderes at have negative økonomiske konsekvenser for de erhvervsdrivende, der ansøger om licens til udøvelse af turismevirksomhed i Grønland samt modtager en sådan licens, idet de erhvervsdrivende skal betale gebyr i forbindelse med sagsbehandling og anden myndighedsbehandling efter inatsisartutloven, herunder i forbindelse med eventuel tilvejebringelse og meddelelse af efterspurgte oplysninger.

Derudover kan der forventes at være mulige negative økonomiske konsekvenser for de erhvervsdrivende, der i dag udbyder turistaktiviteter, men får et afslag på en ansøgning om licens til udøvelse af turismevirksomhed i Grønland. Det vil f.eks. kunne indebære, at en erhvervsdrivende er nødsaget til at sælge sin virksomhed eller på anden vis leve op til kravene i inatsisartutloven, herunder f.eks. de deri fastsatte krav om tilknytning til Grønland. Forslaget kan endvidere indebære, at der vil være internationale aktører på turismeområdet, der trækker sig ud af eller undlader at foretage investeringer i Grønland, da de ikke kan leve op til de fastsatte krav i inatsisartutloven. Det vil kunne indebære negative konsekvenser for turisterhvervet og udviklingen deraf, da der derved kan gå investeringer, arbejdskraft og ekspertise tabt. Disse negative konsekvenser er forsøgt nedbragt ved bl.a. at fastholde en overgangsperiode for eksisterende erhvervsdrivende på turismeområdet i Grønland.

Det er imidlertid vurderingen, at der, som følge af forslagets bagatelgrænse, øvrige undtagelsesbestemmelser samt overgangsbestemmelse, ikke derved foreligger ekspropriation, jf. hertil bemærkningerne under afsnit 2.1.2. Hertil kommer adgangen til at give dispensation i visse tilfælde.

Endvidere medfører forslaget negative administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet de erhvervsdrivende skal igennem en administrativ proces med at ansøge om licens samt eventuelt tilvejebringe og meddele oplysninger i forbindelse hermed. Den negative administrative konsekvens for erhvervslivet er forsøgt nedbragt gennem undtagelser for dele af turismeerhvervet, ligesom der er indsat en bagatelgrænse for, hvornår en erhvervsdrivende skal ansøge om en licens for at udøve turistvirksomhed.

Der vil desuden kunne være negative økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet forbundet med eventuelle regler, der måtte blive udstedt i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed. Dog vil reglerne også kunne medføre positive konsekvenser for dele af erhvervslivet, såsom hvalfangere, idet reglerne vil kunne tage højde for at varetage deres interesser i forbindelse med f.eks. zoneinddeling.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget vurderes at medføre positive konsekvenser for miljø og natur. Forslaget indebærer således bl.a., at der indføres en ordening, hvor der kan tages højde for miljø og natur, idet turistaktørerne skal udøve turismevirksomhed inden for nogle nærmere fastlagte rammer, ligesom Naalakkersuisut f.eks. kan fastsætte, at en licens kun gælder for nærmere bestemte områder i Grønland. Forslaget indebærer endvidere, at der er mulighed for at fastsætte regler om bl.a. zoneinddeling for erhvervsmæssig virksomhed og adgangen til færden og ophold af hensyn til f.eks. miljø og natur.

Forslaget vurderes endvidere at medføre en positiv effekt på folkesundheden, da forslaget indeholder bestemmelser, der indebærer, at der kan fastsættes nærmere regler og vilkår om, at turistvirksomhed skal udøves inden for en række nærmere fastlagte rammer af hensyn til f.eks. sikkerhed, sundhed og miljø.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes at medføre positive konsekvenser for borgerne, da formålet med inatsisartutloven generelt er at fremme turisme på en måde, der har til hensigt at gavne det grønlandske samfund. Det må således forventes, at det vil have en positiv indvirkning for borgerne, at turistvirksomheden i Grønland underlægges nogle faste rammer, herunder bl.a. som følge af, at der skal fastsættes sikkerhedsplaner ved udøvelse af turistvirksomhed.

Forslaget vurderes i øvrigt ikke at medføre negative konsekvenser for borgerne, herunder som følge af, at forslaget indeholder en bagatelgrænse samt en række undtagelsesbestemmelser fra kravene om licens.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget var i perioden fra den 24. april 2024 til den 5. juni 2024 offentliggjort på Grønlands Selvstyres høringsportal, og fremsendt til følgende høringsparter:

Formandens Departement

Departementet for Boliger og Infrastruktur

Departementet for Finanser og Skatter

Departementet for Fiskeri og Fangst

Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender

Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke

Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø

Departementet for Børn og Unge

Departementet for Sundhed

Departementet for Selvstændighed og Udenrigsanliggender

Avannaata Kommunia

Qeqqata Kommunia

Kommune Qeqertalik

Kommuneqarfik Sermersooq

Kommune Kujalleq

Grønlands Erhverv

Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)

Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG)

Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK)

Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK)

Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK)

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)

Avannaata Erhverv

Qeqertalik Business Council

Arctic Circle Business

Sermersooq Business

Innovation South Greenland

Kommunernes planmyndigheder

Visit Greenland

Nalik Ventures

Air Greenland

Nuna Advokater

Arctic Law

Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm

Advokatfirmaet Meinel

Advokat Gedion Jeremiassen

Inuit Law
Advokat Naja Joelsen
Advokat Aviâja Helms
Advokat Marie Louise Frederiksen
Grønlands Revision
Deloitte
EY
WWF Kalaallit Nunaanni
Oceans North Kalaallit Nunaaat
Pinnngortitaleriffik
Association of Arctic Expedition Cruise Operators (AECO)
Arctic Umiaq Line
Kalaallit Airports
Sikuki
Grønlandsbanken
Banknordik

De indkomne høringssvar og departementets stillingtagen til disse fremgår af høringsnotatet som fremgår af bilag 1.

Forslaget var endvidere i en justeret version i perioden fra den 2. juli 2024 til den 16. juli 2024 offentliggjort på Grønlands Selvstyres høringsportal, og fremsendt til høringsparterne i en supplerende høring. De indkomne høringssvar og departementets stillingtagen til disse fremgår af høringsnotatet som fremgår af bilag 2.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1.

Det foreslås, at inatsisartutloven finder anvendelse på turistvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse angiver inatsisartutlovens anvendelsesområde. Begrebet turistvirksomhed defineres nærmere i forslagets § 2, stk. 1.

Til stk. 2.

Det foreslås, at inatsisartutloven desuden finder anvendelse på færden og ophold i udvalgte områder samt erhvervsmæssig virksomhed inden for disse.

Den foreslåede bestemmelse angiver inatsisartutlovens anvendelsesområde. Det angives, at inatsisartutloven finder anvendelse for alle personer for så vidt angår færden og ophold i visse nærmere bestemte områder.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med forslaget § 15, hvorefter Naalakkersuisut bl.a. bemyndiges til at kunne fastsætte regler om begrænsningen i adgangen til visse områder.

Til stk. 3.

Det foreslås, at inatsisartutloven ikke finder anvendelse på aktiviteter omfattet af koncessioner i medfør af inatsisartutlov om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder.

Det foreslås således, at inatsisartutloven ikke skal påvirke anvendelsesområdet for inatsisartutlov om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder samt de koncessioner, der er meddelt i medfør heraf. Det gælder også i forhold til forslaget § 15, jf. herved også forslaget stk. 2.

Til stk. 4.

Det foreslås, at fysiske eller juridiske personer, der udfører personbefordring til eller fra, samt i Grønland, uden at der i forbindelse hermed udføres turistvirksomhed, ikke er omfattet af inatsisartutloven, hvorved de dermed er undtaget fra kravet om licens. Det drejer sig om alt transport med turister, hvor det direkte formål ikke er at udbyde en turistaktivitet. Det drejer sig bl.a. om krydstogtskibe og andre skibe, der sejler personer til eller fra Grønland. Det gælder endvidere bl.a. kørsel i Grønland mellem en lufthavn og et hotel. Fysiske eller juridiske personer, der anvender befordringsmidler til en sådan fragt, er således ikke omfattet af inatsisartutloven og skal således ikke ansøge om tilladelse hertil. De fysiske eller juridiske personer vil fortsat skulle ansøge om licens til turistvirksomhed, hvis der i øvrigt ønskes udøvet en sådan virksomhed, som er omfattet af indeværende inatsisartutlov. Det gælder f.eks. hvis den fysiske eller juridiske person udbyder andre aktiviteter omfattet af inatsisartutloven, hvor befordringsmidlet anvendes til en sådan aktivitet, som ikke sker som et led i fragten. Det vil f.eks. kunne være brugen af en jeep som direkte led i en sightseeingtur. Undtagelsen gælder således alene for den aktivitet, der indebærer personbefordringen, og hvor dette er hovedformålet. Dette indebærer, at ekspeditions-krydstogter vil være omfattet af kravet om licens.

Det foreslås endvidere, at undtagelsen fra inatsisartutloven ikke gælder i forholdt til regler fastsat i medfør af forslaget § 15. Det skyldes, at de pågældende regler, der måtte blive fastsat gælder for generel færden og ophold og for al erhvervsmæssig virksomhed.

Til stk. 5.

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om brancher, der skal undtages fra kravet om licens efter inatsisartutloven. Det vil være relevant i tilfælde, hvor Naalakkersuisut vurderer, at det vil være forbundet med uforholdsmæssige administrative byrder for branchen at opfylde kravet om licens efter inatsisartutloven, herunder f.eks. hvis turistvirksomheden ikke indebærer risici for menneskers sikkerhed og sundhed eller naturen.

Til § 2

Til stk. 1.

Bestemmelsen definerer, hvordan en turistvirksomhed skal forstås i denne inatsisartutlov. Efter forslaget forstås ved en turistvirksomhed den økonomiske aktivitet og drift hos turistaktøren, der har til formål at tilbyde tjenesteydelser i form af oplevelser i Grønland fortrinsvist til turister, og som udbydes som dagsture uden overnatning, og ture af flere dages varighed.

Forslaget indebærer, at den tilbudte tjenesteydelse skal være kendetegnet som 1 eller flere oplevelser. Herved forstås aktiviteter, der indebærer et element af en begivenhed, som en person er vidne til eller en del af, og som har et kulturelt element i sig.

Forslaget indebærer endvidere alene oplevelser, der foregår i Grønland. Turistvirksomhed i Grønland, der vedrører tjenesteydelser til turister, der forbruges uden for Grønland, er derfor ikke omfattet af licenskravet.

Forslaget indebærer endvidere, at den udøvede virksomhed fortrinsvist skal være rettet mod turister.

Derudover indebærer forslaget, at der konkret skal være tale om dagsture uden overnatning, eller ture af flere dages varighed.

Ovenstående indebærer, at bl.a. restauranter, hoteller, dagligvarebutikker, butikker, der sælger souvenirs, museer og fitnesscentre som udgangspunkt ikke vil være omfattet af forslaget, da det må forudsættes, at den økonomiske aktivitet og drift, som disse typer af foretagender udøver, ikke opfylder alle betingelser i bestemmelsen, idet de sammenfattende ikke udgør oplevelser, der hovedsageligt retter sig mod lokale eller ikke udgør dagsture eller ture af flere dages varighed. Derimod vil udbydere af sightseeing-udflugter, eksempelvis udbydere af sightseeing med opsøgning af isbjørne og andre vilde dyr, som udgangspunkt være omfattet af forslaget, idet det må forudsættes, at den økonomiske aktivitet og drift fortrinsvist er rettet mod turister. Det betyder også, at f.eks. hoteller vil være omfattet af inatsisartutloven, i det omfang hotellet selv udbyder sightseeing-udflugter. Det gælder i givet fald alene for den aktivitet og drift, som relaterer sig til sightseeing-udflugterne og ikke hotellets drift i øvrigt. En overnatning i en iglo, som er et udtryk for en oplevelse af kulturel karakter, der udbydes fortrinsvist til turister, vil være omfattet.

Formidlingsvirksomhed af turistaktørers udbud af tjenesteydelser til turister er ikke omfattet af inatsisartutlovens anvendelsesområde.

Til stk. 2.

Bestemmelsen definerer en turistaktør i denne inatsisartutlov. Efter forslaget forstås en turistaktør som en fysisk eller juridisk person, som er i besiddelse af en gyldig licens til turistvirksomhed efter denne inatsisartutlovs § 3, stk. 1.

Turistaktøren er således selve den fysiske eller juridiske person, der udøver turistvirksomhed efter stk. 1. Den fysiske eller juridiske person bliver i denne inatsisartutlov først defineret som en turistaktør, når en licens er meddelt vedkommende. Forud herfor kendetegnes vedkommende som en ansøger om licens til udøvelse af turistvirksomhed.

Til stk. 3.

Bestemmelsen definerer en turist i denne inatsisartutlov. Efter forslaget forstås en turist som en person, som erhverver ydelser i forbindelse med rejser til et sted uden for personens normale opholdssted eller bopæl, og hvor hele eller dele af rejsen sker med fornøjelse, rekreation eller ferie for øje, og som i den anledning erhverver tjenesteydelser omfattet af forslagets stk. 1.

Det indebærer for det første, at personen skal befinde sig uden for sit normale opholdssted eller bopæl.

Der er valgt en turist-definition, der ikke knytter sig til nationalitet eller bosted. Ud fra definitionen kan man således godt være turist i sit eget nærområde, i det omfang man indgår en aftale om at få leveret en turistydelelse omfattet af forslagets stk. 1 mod at betale et vederlag til udbyderen.

Det indebærer for det andet, at hele eller dele af rejsen skal ske med fornøjelse, rekreation eller ferie for øje. Det betyder, at en person f.eks. kan rejse til Grønland i forretningsøjemed, men hvor enkelte dage af dette ophold består af fornøjelse, rekreation eller ferie. Personen vil i dette tilfælde ikke være en turist i inatsisartutlovens forstand i de dage, hvor formålet med personens ophold sker i forretningsøjemed. Derimod vil personen kunne være at betragte som en turist de øvrige dage af opholdet, hvor formålet i stedet er af hensyn til fornøjelse, rekreation eller ferie, herunder f.eks. for at opleve Grønlands natur og dyreliv i privat øjemed og for fornøjelses skyld.

Det indebærer for det tredje, at personen skal erhverve tjenesteydelser omfattet af forslagets stk. 1 i forbindelse med den del af opholdet, der sker med fornøjelse, rekreation eller ferie for øje. Det kan f.eks. være en sightseeingtur.

Til § 3

Til stk. 1.

Det foreslås, at turistvirksomhed kun må udøves af den, der er i besiddelse af en gyldig licens til turistvirksomhed, som er udstedt i medfør af forslagetets stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at det ikke er tilladt at udøve turistvirksomhed i Grønland uden en gyldig udstedt licens. Den, der får meddelt licens, vil efterfølgende lovligt kunne udøve turistvirksomhed. Bestemmelsen indeholder således et krav om licens som en forudsætning for lovligt at kunne udøve turistvirksomhed i Grønland.

Til stk. 2.

Det foreslås, at Naalakkersuisut træffer afgørelse om udstedelse af en licens til en fysisk eller juridisk person, der søger om tilladelse til at drive turistvirksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at det er Naalakkersuisut, der har beføjelsen til at vurdere, hvilke fysiske og juridiske personer der er berettiget til at få udstedt en licens til at udøve turistvirksomhed.

Det foreslås desuden, at licensen udstedes for en tidsbegrænset periode, medmindre Naalakkersuisut træffer beslutning om, at den skal gøres tidsbegrænset. Naalakkersuisut kan f.eks. beslutte at gøre en licens tidsbegrænset, hvis det forventes, at licensen kun har relevans i en begrænset periode, eller hvis det kan være relevant at opnå erfaring med den konkrete turistvirksomhed, inden det besluttet, om der skal tildeles en tidsbegrænset licens. Sidstnævnte kan navnlig være relevant ved nye former for turistvirksomhed eller ved turistvirksomhed i nye områder.

Det foreslås desuden, at en ansøger om licens til udøvelse af turistvirksomhed skal opfylde de krav, der følger af forslagetets §§ 7-10.

Det drejer sig om krav til rettighedshavere efter §§ 7-8, til sikkerhedsplaner efter § 9 og til forsikringsdækning og anden sikkerhedsstillelse efter § 10.

Ovennævnte krav samt licenskrav skal opfyldes i hele licensperioden.

Hvis kravene ikke overholdes, kan turistaktøren risikere at blive idømt en bøde efter inatsisartutlovens § 16. Turistaktøren kan endvidere risikere at få meddelt et påbud og ved manglende efterlevelse heraf risikere at få frataget sin licens i henhold til inatsisartutlovens § 14, stk. 2.

Til stk. 3.

Det foreslås, at turistaktøren skal opfylde de betingelser, der fremgår af forslagets §§ 7-10, i hele licensperioden.

Opfylder turistaktøren ikke betingelserne, kan turistaktøren få udstedt et påbud i medfør af forslagets § 14, stk. 1.

Til stk. 4.

Det foreslås, at en licens kan overdrages med skriftlig tilladelse fra Naalakkersuisut.

Det er således alene muligt for en turistaktør at overdrage en licens til andre, hvis Naalakkersuisut giver tilladelse. Ejerskifte i en juridisk person, der udøver turistvirksomhed, kræver ikke tilladelse. Licenshaveren skal dog også efter et sådant ejerskifte opfylde betingelserne i §§ 7 og 8.

Der kan gives dispensation for dette krav i medfør af forslagets § 11.

Til stk. 5.

Det foreslås, at Naalakkersuisut af navnlig forbrugerinformativ årsager får beføjelse til at offentliggøre, hvilke aktører der har gyldig licens, herunder tilbagetagelse af licenser i medfør af forslagets § 14, stk. 2. Det kan f.eks. være på en hjemmeside, hvortil offentligheden har adgang. Hvis Naalakkersuisut gør brug af denne bemyndigelse, skal offentliggørelsen indeholde en oversigt over samtlige aktører, der har fået udstedt en licens, således at der undgås forskelsbehandling.

Til stk. 6.

Det foreslås, at kravet om licens til turistvirksomhed uanset forslagets § 3, stk. 1, ikke gælder, når den samlede omsætning fra turistvirksomhed ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Beløbet beregnes inden for et løbende år. Formålet med bestemmelsen er at undtage mindre aktører, der udøver turistvirksomhed omfattet af inatsisartutloven, således at disse ikke pålægges unødige administrative byrder. Hensigten er blandt andet også at undtage personer, der hovedsageligt beskæftiger sig med turistvirksomhed som en mindre deltidsbeskæftigelse eller som en hobby.

Den fysiske eller juridiske person har ansvaret for uden unødigt ophold at ansøge Naalakkersuisut om licens til turistvirksomhed, hvis den samlede omsætning fra turistvirksomhed overstiger 50.000 kr. Det bemærkes, at manglende iagttagelse heraf kan medføre en kriminalretlig sanktion efter forslagets § 16, stk. 1, nr. 1, og at Naalakkersuisut efter forslagets § 13 kan føre tilsyn med dette samt efter forslagets § 14, stk. 1, udstede påbud. En ansøgning om licens til turistvirksomhed indebærer, at kravet ikke opretholdes i den periode, hvor der foregår sagsbehandling i Naalakkersuisut om licensen til turistvirksomhed, uanset at omsætningen fra turistvirksomhed overstiger 50.000 kr. I sagsbehandlingsperioden kan den fysiske eller juridiske person således i sådanne tilfælde fortsætte de pågældende aktiviteter, uanset kravet i denne bestemmelse.

Til § 4

Til stk. 1.

Det foreslås, at ansøgere om licens til turistvirksomhed såvel som turistaktører skal meddele alle oplysninger, som er nødvendige til myndighedsbehandling af aktiviteter omfattet af inatsisartutloven og licenser til turistvirksomhed samt ved tilsyn heraf.

Det indebærer for det første, at ansøgere om licens til udøvelse af turistvirksomhed skal fremsende oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen. Manglende indlevering kan medføre processuel skadevirkning.

Det indebærer for det andet, at turistaktører efter meddelt licens skal fremsende oplysninger, som i øvrigt er nødvendige for den myndighedsbehandling samt det tilsyn, som Naalakkersuisut måtte skulle foretage i relation til licensen.

Det vil bl.a. konkret dreje sig om oplysninger, der dokumenterer, at et selskab har hjemsted i Grønland efter lovens § 8, nr. 1, og at der foreligger de nødvendige sikkerhedsplaner efter lovens § 9.

Til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse giver Naalakkersuisut adgang til at dele oplysningerne i anonymiseret form med offentlige myndigheder og selvstyrejede selskaber med henblik på statistikformål. Oplysningerne må alene anvendes til statistikformål af den offentlige myndighed eller det selvstyrejede selskab, som oplysningerne deles med.

Til stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse giver Naalakkersuisut adgang til at dele oplysningerne med offentlige myndigheder og selvstyrejede selskaber, såfremt Naalakkersuisut har gjort brug af delegationsbeføjelsen i lovforslagets § 6, stk. 1.

Der kan alene deles oplysninger til den offentlige myndighed eller det selvstyrejede selskab, som har fået overdraget Naalakkersuisuts forpligtelser og beføjelser i medfør af § 6, stk. 1.

Der kan desuden alene deles oplysninger, som i medfør af stk. 1 er nødvendige til myndighedsbehandling af aktiviteter omfattet af inatsisartutloven og licenser samt ved tilsyn heraf.

De delte oplysninger må ikke anvendes til anden brug end den, der er nødvendig til brug for varetagelse af licensordningen efter inatsisartutloven.

Til § 5

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om kravene til og procedureerne for tildeling af licens til turistvirksomhed i Grønland, herunder krav om rapporteringspligt for turistaktører og om meddelelse af oplysninger i øvrigt.

Bestemmelsen giver for det første Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvilke krav der skal være opfyldt for at få udstedt en licens til at udøve turistvirksomhed i Grønland. Naalakkersuisut kan f.eks. fastsætte regler om, at licens til en konkret turistvirksomhed kræver særligt udstyr, et minimum af antal ansatte ved turistaktøren, eller særlige regler om turistaktiviteter, der er forbundet med opsøgning af vilde dyr, herunder isbjørne og hvaler. Der vil f.eks. kunne kræves iagttaget særlige foranstaltninger, der sikrer, at opsøgningen af vilde dyr sker på en sådan måde, at der dels tages hensyn til de vilde dyrs sikkerhed og sundhed, og dels at der tages hensyn til de naturområder, de vilde dyr begår sig i og har som naturlige levesteder. Det kan f.eks. konkret være vilkår om antallet af deltagere på en udflugt eller krav om, at der holdes en vis afstand fra de vilde dyr.

Bestemmelsen giver for det andet Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om proceduren for ansøgningen om licens. Naalakkersuisut kan f.eks. fastsætte regler om konkrete procedurekrav for ansøgningen.

Bestemmelsen giver for det tredje Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om krav om rapporteringspligt for turistaktørerne og om meddelelser fra turistaktørerne i forbindelse hermed. Naalakkersuisut kan f.eks. fastsætte regler om, at turistaktørerne regelmæssigt skal afgive en rapportering om de turistaktiviteter, der har været udbudt i en nærmere angiven periode, samt oplysninger om disse aktiviteter.

Til § 6

Til stk. 1.

Naalakkersuisut kan ifølge den foreslåede bestemmelse overdrage forpligtelserne i forbindelse med og beføjelserne til udstedelse af licens til turistvirksomhed efter § 3, tilsyn efter § 13, meddelelse af påbud efter § 14, stk. 1, samt tilbagekaldelse af licens til turistvirksomhed efter § 14, stk. 2, efter denne inatsisartutlov til en offentlig myndighed eller et selvstyrejet selskab.

Til stk. 2.

Den offentlige myndighed eller det selvstyrejede selskab, der overtager forpligtelser og beføjelser i medfør af stk. 1, vil i denne henseende være at anse som en del af den offentlige forvaltning under Grønlands Selvstyre. Det betyder, at de bl.a. vil skulle overholde de forpligtelser, der fremgår af landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, landstingslov om offentlighed i forvaltningen samt almindelige forvaltningsretlige principper. Derudover vil den offentlige

myndighed eller det selvstyrejede selskab skulle behandle modtagne oplysninger i overensstemmelse med regler om tavshedspligt, der gælder for den offentlige forvaltning, og lov om behandling om personoplysninger.

Til stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse giver adgang for Naalakkersuisut til at fastsætte regler om tilsyn samt om klageadgang, såfremt forpligtelserne og beføjelserne overdrages til en offentlig myndighed eller et selvstyrejet selskab. Det indebærer, at det bl.a. kan besluttes, at dette andet organs afgørelser efter denne inatsisartutlov vil kunne påklages til Naalakkersuisut i 2. instans.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse angiver, at det er muligt at meddele licens til en fysisk person, hvis vedkommende overholder en række fastsatte krav. Kravene skal være overholdt i hele licensperioden, jf. § 3, stk. 3.

Der gælder for det første et krav om, at personen har folkeregisteradresse i Grønland.

Der gælder for det andet et krav om, at personen er fuldt skattepligtig til Grønland.

Der gælder for det tredje et krav om, at personen har fuld rådighed over sin formue og ikke er under konkurs, insolvens- eller likvidationsbehandling.

Kravene kan efter almindelige forvaltningsretlige principper kontrolleres via folkeregistret og skattemyndighederne. Betingelserne i persondataloven finder tilsvarende anvendelse.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse angiver, at det er muligt at meddele licens til en juridisk person, som fastholder en række fastsatte krav. Kravene skal være overholdt i hele licensperioden jf. § 3, stk. 3.

Der gælder for det første et krav om, at den juridiske person er oprettet som et kapitalselskab eller et personselskab med hjemsted i Grønland.

Der gælder for det andet et krav om selskabet ikke må være under konkurs, insolvens- eller likvidationsbehandling.

Der gælder for det tredje et krav for kapitalselskaber om, at mere end halvdelen af selskabets kapital direkte eller indirekte ejes af fysiske personer, som opfylder kravene i forslagets § 7, nr. 1-3. Med

indirekte ejerskab menes tilfælde, hvor en person, der opfylder betingelserne i § 7, nr. 1-3, har sit ejerskab over turistaktøren via et andet kapitalselskab, eksempelvis et holdingselskab.

Der gælder for det fjerde et krav for kapitalselskaber om, at mere end halvdelen af stemmerettighederne i kapitalselskabet direkte eller indirekte tilkommer fysiske personer, som opfylder kravene i forslaget § 7, nr. 1-3. Med indirekte rådighed over stemmerettigheder menes tilfælde, hvor en person, der opfylder betingelserne i § 7, nr. 1-3, råder over stemmerettighederne i turistaktøren via et andet kapitalselskab, eksempelvis et holdingselskab.

Der gælder for det femte et krav for personselskaber om, at mere end halvdelen af deltagerne i personselskabet opfylder kravene i forslaget § 7, nr. 1-3.

Til § 9

Til stk. 1.

Det foreslås i stk. 1, at det skal være en forudsætning for meddelelse af licens, at ansøgeren har udfyldt en skriftlig sikkerhedsplan, der indeholder rammer for, hvilke foranstaltninger der skal foretages i forbindelse med de konkrete aktiviteter, der ansøges om licens til at udbyde. Der skal foreligge sikkerhedsplaner for hver enkelt aktivitet, der ønskes udbudt. Kravet opfyldes i praksis ved, at ansøgeren udfylder en skabelon, der udstedes af Naalakkersuisut i forbindelse med ansøgningsprocessen.

Det indebærer f.eks., at der i forbindelse med ansøgning om licens om at udbyde sightseeing med opsøgning af isbjørne skal foreligge en sikkerhedsplan herfor bl.a. i lyset af den pågældende aktivitetens konkrete vurderede risici.

Der skal ligeledes foreligge en sikkerhedsplan for de aktiviteter, som turistaktøren påtænker at udbyde gennem en tredjepart.

Til stk. 2.

Sikkerhedsplanen skal til enhver tid efter meddelt licens være tilgængelig for turister på grønlandsk og engelsk. Dette kan f.eks. ske på turistaktørens hjemmeside eller i turistvirksomhedens lokaler. Turisterne skal reelt på en let og tilgængelig måde kunne tilgå sikkerhedsplanen.

Til stk. 3.

En sikkerhedsplan skal være sammensat af en risikovurdering og beredskabsplan, jf. nærmere herom i bemærkningerne nedenfor til stk. 4-6.

Turistaktører skal sørge for, at sikkerhedsplanen er ajourført. Naalakkersuisut fører tilsyn hermed og kan træffe afgørelser herom efter forslaget § 14, stk. 1. Dette kan f.eks. være relevant, hvis

aktiviteten skifter karakter på en sådan måde, at der indgår nye delelementer med en ny farerisiko deri, eller hvor konkrete hændelser ved en given aktivitet giver anledning til, at der bør indarbejdes nye foranstaltninger forbundet med aktiviteten.

Til stk. 4.

I sikkerhedsplanen skal indgå en risikovurdering, der skal være målrettet mod turisterne og omfatte en vurdering af de potentielle risici forbundet med en bestemt aktivitet. Det indebærer, at der f.eks. ved ønske om at udbyde sightseeing med opsøgning af isbjørne skal foretages en konkret vurdering af de risici, der er forbundet hermed.

Risikovurderingen skal være tilgængelig for turisterne, jf. forslagets stk. 2, og være skrevet i et tydeligt og let forståeligt sprog. Risikovurderingen skal være egnet til at bibringe deltagerne en tydelig og fyldestgørende information om de vigtigste risikofaktorer ved den pågældende aktivitet.

Ved tilrettelæggelse af en aktivitet skal risikovurderingen lægges til grund for udvælgelse af medarbejdere, herunder rejseledere, for tidspunktet for turen, for vurdering af ydre forhold, for valg af udstyr m.v. Det indebærer f.eks., at det udstyr, der eventuelt måtte være behov for at medtage i forbindelse med en aktivitet, skal være egnet til den pågældende aktivitet.

Til stk. 5.

I sikkerhedsplanen skal indgå en beredskabsplan, som skal være baseret på risikovurderingen af den konkrete aktivitet, og som skal indeholde en beskrivelse af foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overhængende fare eller ulykke. Beredskabsplanen skal indeholde oplysninger om krav til viden, erfaring og færdigheder hos de ansatte, der er involveret i aktiviteten, og hvordan man reagerer på fare, herunder med hensyn til kommunikation. Der skal deri være konkrete angivelser, som sikrer, at de ansatte ved, hvordan de skal handle i nødstilfælde.

Til stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at stk. 1-5, ikke gælder i de tilfælde, hvor der eksisterer anden lovgivning eller fast praksis, der regulerer krav til sikkerheden forbundet med udførelsen af den pågældende aktivitet, og som ansøgeren er forpligtet til at overholde.

Det vil f.eks. være relevant i relation til bekendtgørelse nr. 1697 af 11. december 2015 for Grønland om skibes sikre sejlads m.v.

Til § 10

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse angiver, at turistvirksomhed omfattet af denne inatsisartutlov skal være dækket af en ansvarsforsikring eller anden sikkerhedsstillelse.

Forslaget indebærer, at det er et krav, at en turistaktørs erstatningsansvar skal være omfattet af en forsikring eller anden form for sikkerhedsstillelse. Forsikringen eller den anden form for sikkerhedsstillelse skal dække over samtlige aktiviteter, som turistaktøren udbyder i forbindelse med turistvirksomheden.

En anden form for sikkerhedsstillelse kan for eksempel ske i form af en deponeringskonto med et pengebeløb eller danske statsobligationer eller en bankgaranti.

Forsikringen eller sikkerhedsstillelsens udformning må foretages under hensyn til den konkrete turistaktør og omfanget og karakteren og turistaktørens virksomhed, herunder risikoen for erstatningsansvar, der kan opstå som følge af de turistaktiviteter, som turistaktøren påtænker at udbyde.

Til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det ikke er et krav at være dækket af en erhvervsforsikring eller anden sikkerhedsstillelse efter stk. 1, hvor dette i praksis ikke er muligt for den pågældende type af turistvirksomhed. Det vil være i tilfælde, hvor forsikringsudbydere ikke tilbyder eller agter at tilbyde en forsikring, der dækker den eller de turistaktiviteter, som en turistaktør påtænkes at udbyde. Det vil f.eks. kunne forestilles at være tilfældet med hundeslædekørsel, hvor der ikke nødvendigvis eksisterer en erhvervsansvarsforsikring blandt forsikringsudbydere. Det er imidlertid ikke forudsat, at en ansøger er undtaget fra kravet i tilfælde, hvor der rent faktisk eksisterer en erhvervsansvarsforsikring for den pågældende type af turistvirksomhed, men hvor ansøgeren konkret ikke lever op til kravene for at opnå forsikring, fordi vedkommende f.eks. ikke ligger inde med tilstrækkelige sikkerhedsredskaber.

Endvidere gælder stk. 1 ikke, hvis det ikke er muligt på anden vis at være omfattet af en anden form for sikkerhedsstillelse.

Ansøgere om licens til at udøve turistvirksomhed skal fremsende dokumentation til Naalakkersuisut, der dokumenterer, at det ikke har været muligt at blive dækket af en erhvervsforsikring eller anden sikkerhedsstillelse for den pågældende turistaktivitet, hvis Naalakkersuisut anmoder herom, jf. forslaget § 4, stk. 1. Dette indebærer, at Naalakkersuisut alene behøves at anmode om dokumentation, i tilfælde hvor Naalakkersuisut måtte være i tvivl, om der for den pågældende turistaktivitet eksisterer en erhvervsforsikring, og hvor det er nødvendigt for at kunne behandle ansøgningen om licens.

Til stk. 3.

Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om særlige forsikringskrav og sikkerhedsstillelse. Det kan f.eks. være i relation til turistaktiviteter forbundet med en særlig risiko for tilskadekomst, og

hvor der f.eks. kan stilles krav om forsikringsdækning af udgifter forbundet med evakuering af turister samt andet beredskabsarbejde.

Til § 11

Naalakkersuisut kan efter forslaget i særlige tilfælde dispensere fra kravene i denne inatsisartutlovs §§ 7-10 og bestemmelser fastsat i medfør af denne inatsisartutlovs § 3, stk. 4, § 5, § 6, stk. 3, § 10, stk. 3 og § 15. En turistaktør, der har modtaget en licens, vil også kunne ansøge om dispensation på et senere tidspunkt, hvis turistaktørens forhold senere måtte ændre sig, således at kravene for at besidde en licens ikke længere er opfyldt.

Naalakkersuisut kan i særlige tilfælde f.eks. dispensere fra kravet om en sikkerhedsplan. Det kan ske på baggrund af en konkret vurdering foretaget af Naalakkersuisut af risikoen forbundet med den pågældende turistvirksomhed samt af den eller de turistaktiviteter, som ønskes udbudt af turistaktøren. Det kan endvidere f.eks. ske, hvis der foreligger et særligt hensyn til turistaktøren, herunder henset til et lavt antal af medarbejdere ansat ved turistaktøren, ophold i udlandet på grund af uddannelse eller sygdom, eller hvis det vurderes, at aktøren vil lide uforholdsmæssig stor administrativ eller økonomisk last ved at skulle ansøge om en licens eller ved at skulle overholde kravene til en licens. De nævnte eksempler er ikke udtømmende.

Bestemmelsen skal anses som en mulighed for efter en konkret vurdering at undtage særlige tilfælde fra lovens krav om licens, som ikke allerede er omfattet af lovens øvrige undtagelsesbestemmelser, og hvor det må anses for at være uhensigtsmæssigt, at det pågældende tilfælde ikke har været omfattet af disse undtagelsesbestemmelser. Såfremt anvendelsen af inatsisartutlovens §§ 7-10 fører til, at der vil være tale om et ekspropriativt indgreb, vil der skulle gives dispensation fra de pågældende betingelser. Der henvises til forslagets afsnit 2.1.2.

Til § 12

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vedrører opkrævning af betaling af udgifter i forbindelse med Naalakkersuisut og Naalakkersuisuts myndighedsbehandling fra ansøgere om licens til turistvirksomhed og turistaktører.

Bestemmelsen omfatter f.eks. udgifter til sagsbehandling, tilsyn, anden myndighedsbehandling, tjenesterejser, eksterne rådgivere og konsulenter m.v.

Enhver udgift kan opkræves som gebyr, i det omfang betalingen modsvarer den ydelse, der leveres af Naalakkersuisut. Der kan ikke med hjemmel i denne bestemmelse opkræves gebyrer, udover

hvad Naalakkersuisut har afholdt eller forventes at anvende til sags- og myndighedsbehandling af den pågældende sag.

Ved gebyr forstås et fast beløb, der er udregnet på baggrund af myndighedens skønnede udgifter til myndighedsbehandling.

Betalingen for myndighedsbehandlingen kan ske på baggrund af en timesats for det aktuelle tidsforbrug ved udøvelse af sags- og anden myndighedsbehandling, herunder f.eks. gennemførelse af tilsyn og meddelelse af licens.

Til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse forpligter Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om beregningsgrundlag, om måden, hvorpå udgifter opkræves, om orientering til de betalingspligtige, om frister for betaling af udgifter, om renter ved manglende rettidig betaling samt om gebyrsatser.

Til § 13

Det foreslås, at Naalakkersuisut fører tilsyn med blandt andet turistaktørers overholdelse af inatsisartutloven og regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov.

Den foreslåede bestemmelse angiver således, at Naalakkersuisut er tilsynsførende myndighed. Naalakkersuisut fører tilsyn med turistaktørers overholdelse af bestemmelserne i inatsisartutloven. Naalakkersuisut fører endvidere tilsyn med andre aktiviteter og forhold omfattet af denne inatsisartutlov. Sidstnævnte medfører, at muligheden for Naalakkersuisuts tilsyn er omfattende og vedrører alt, hvad der er omfattet af inatsisartutloven, herunder at fysiske og juridiske personer overholder kravet om licens i forslaget § 3, stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget § 14, stk. 1, hvorefter Naalakkersuisut bl.a. kan meddele påbud til turistaktører i forbindelse med tilsynsopgaven.

Til § 14

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse angiver reglerne om påbud. Manglende overholdelse af inatsisartutloven og regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov kan medføre en meddelelse af et påbud om at overholde bestemmelserne eller vilkårene.

Efter den foreslåede bestemmelse kan der f.eks. meddeles turistaktører et påbud om at meddele de oplysninger, der i overensstemmelse med forslaget § 4, stk. 1, skønnes nødvendige, for at Naalakkersuisut kan foretage korrekt myndighedsbehandling, herunder føre tilsyn med aktiviteter i

medfør af forslaget. Naalakkersuisut kan bestemme, hvilket format oplysningerne skal afleveres i. Den turistaktør, der får meddelt et påbud, har pligt til inden for den af Naalakkersuisut angivne frist at tilvejebringe og udlevere de oplysninger, som Naalakkersuisut efterspørger.

Den turistaktør m.v., der får meddelt et påbud, har pligt til inden for den af Naalakkersuisut angivne frist at rette op på de forhold, der fører til, at inatsisartutloven eller regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov ikke overholdes.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 16, stk. 1, nr. 4, hvorefter der kan idømmes bøde, hvis et påbud om overholdelse af inatsisartutloven eller regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov ikke efterleves.

Til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse giver Naalakkersuisut adgang til at kunne træffe afgørelse om tilbagekaldelse af en licens om turistvirksomhed, hvis turistaktøren ikke efterkommer et påbud, som Naalakkersuisut har meddelt turistaktøren. Afgørelsen om tilbagekaldelse træffes på baggrund af et skøn fra Naalakkersuisut, herunder under hensyn til grovheden af overtrædelsen af påbuddet. Naalakkersuisut kan f.eks. beslutte, at der først skal ske tilbagekaldelse af licens i tilfælde, hvor turistaktøren gentagne gange overhører påbud udstedt med hjemmel i dette forslag. Tilbagekaldelse kan i øvrigt ske efter almindelige forvaltningsretlige principper.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om, at erhvervsmæssig virksomhed kun kan finde sted i nærmere bestemte områder, i nærmere fastlagte perioder eller under overholdelse af særlige vilkår.

Bestemmelsen omfatter al erhvervsmæssig virksomhed og ikke alene turistvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse giver ligeledes Naalakkersuisut adgang til at fastsætte regler om adgangen til færden inden for sådanne områder. Den foreslåede bestemmelse retter sig både mod færden og ophold i områderne.

Bestemmelsen er således todelt og regulerer dels erhvervsmæssig virksomhed og dels færden samt ophold.

Naalakkersuisut har kompetencen til at fastsætte regler på området, men det forudsættes, at det som udgangspunkt er kommunerne, der tager initiativet til at foreslå indholdet af reguleringen.

Ved regler om, at erhvervmæssig virksomhed kun kan finde sted i nærmere bestemte områder, og at færden og ophold kan begrænses, forstås en mulighed for blandt andet at fastsætte en zoneinddeling. Det kan f.eks. være en opdeling i forskellige zoner, som indebærer forskellige vilkår for den erhvervmæssige virksomhed eller for færden samt ophold. Det kan f.eks. være en grøn zone uden restriktioner, en gul zone med særlige krav og kriterier tilknyttet samt en rød zone med et fuldstændigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed, færden eller ophold.

Muligheden for at fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til færden og ophold i nærmere bestemte områder gælder ikke alene i de zoner, hvor der måtte være fastsat begrænsninger for turistvirksomhed eller erhvervmæssig virksomhed. Der behøver dermed ikke at være sammenhæng mellem de zoner, der gælder for udøvelse af erhvervsvirksomhed henholdsvis begrænsninger i generel færden og ophold. Det er således muligt at fastsætte en zone med begrænsninger for generel færden og ophold, men hvor der ikke er tilsvarende begrænsninger i eller regler for udøvelse af erhvervsvirksomhed. Eksempelvis kan der være et hensyn, der taler for begrænsninger i færden og ophold over indlandsisen, men som ikke fordrer tilsvarende begrænsninger for udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Ved regler om at erhvervmæssig virksomhed eller færden og ophold kun kan finde sted inden for nærmere bestemte perioder kan forstås, at der f.eks. kun kan ske erhvervmæssig virksomhed uden for fiskeri- eller jagtperioder eller i konkrete perioder af hensyn til dyrebestanden eller naturen i øvrigt.

Ved regler om, at erhvervmæssig virksomhed eller færden og ophold kun kan ske under overholdelse af særlige vilkår, kan f.eks. forstås særlige krav til sikkerheden, forsikring, til anvendelse eller forbud mod anvendelse af særligt udstyr eller til antallet af fysiske personer, der befinder sig i området i forbindelse med den erhvervmæssige virksomhed eller færden og ophold.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at fravige anden lovgivning, herunder erhvervsrettet lovgivning, miljørettet lovgivning eller planlovgivning.

Det indebærer således, at regler fastsat i medfør af stk. 1 ikke må være i strid med blandt andet Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse.

Det gælder endvidere, at regler fastsat i medfør af bestemmelsen skal respektere eksisterende fastsatte planer i medfør af Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse, hvor der allerede er taget stilling til en zoneinddeling i eller færden, ophold eller erhvervsvirksomhed inden for et givent område, og at regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov viger herfor.

Hermed sikres, at der ikke fastsættes regler i strid med bl.a. kommunernes bestemmelsesret over et givent område eller anden lovgivning, hvor der er taget stilling til regler for færden eller ophold eller til udøvelse af erhvervsvirksomhed i et nærmere bestemt område.

Regler, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, vil skulle fastsættes under hensyn til, at der ikke sker eventuel ekspropriation af ejendom. Et forbud mod udøvelse af erhvervsvirksomhed eller færden og ophold forudsættes derfor som hovedregel ikke at omfatte bestående erhvervmæssige aktiviteter som fysisk er etableret i området. Hvis der undtagelsesvis fastsættes regler, der får virkning for bestående erhvervmæssige aktiviteter, skal der samtidig også fastsættes regler om muligheden for meddelelse af dispensation, således at der ikke sker uforholdsmæssige indgreb i bestående erhvervmæssige aktiviteter eller andre rettigheder.

Regler, der fastsættes i medfør af bestemmelsen om begrænsning i adgang til generelt at færdes og opholde sig i visse områder vil skulle ske i overensstemmelse med Grønlands internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK). Begrænsningen i færden og ophold i områderne bør ikke stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af den pågældendes forhold samt hensynet til det, som begrænsningen i den mulige færden og ophold skal beskytte. Der bør således ved udfærdigelsen af reglerne foretages en proportionalitetsvurdering. Reglerne bør ligeledes indeholde mulighed for dispensationer samt en angivelse af tilfælde, hvor færden og ophold i de begrænsede områder af særlige grunde må anses for beføjet. En dispensationsadgang kan f.eks. bestå i, at en person efter en konkret vurdering kan få tilladelse til at færdes og opholde sig i området som følge af væsentlige hensyn til familieliv, økonomiske hensyn eller anden væsentlig ulempe.

Til § 16

Til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse angiver, i hvilke situationer der kan foranstalles med bøde i henhold til Kriminallov for Grønland.

Bestemmelsen hjemler, at der idømmes bøde til den, der

1) Udbyder eller leverer turistaktiviteter uden en gyldig licens til turistvirksomhed efter § 3, stk. 1. Det er en forudsætning for udøvelse af turistvirksomhed, at der er blevet udstedt en licens. Bestemmelsen er afgørende for at sikre inatsisartutlovens formål og virke, og at der alene udøves turistvirksomhed, hvis der er meddelt licens til turistvirksomhed.

2) Overtræder vilkår for licens meddelt efter inatsisartutloven eller regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov.

Bestemmelsen skal sikre, at aktiviteter udføres i overensstemmelse med forslagetets formål.

3) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som en myndighed m.v. har krav på efter § 4, stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i forhold til, at det er en nødvendighed for at kunne behandle en ansøgning om licens og for at kunne føre tilsyn efter dette forslag, at samtlige relevante oplysninger meddeles korrekt.

4) Undlader at efterkomme påbud meddelt efter § 14, stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i forhold til, at det er nødvendigt for opgavevaretagelsen efter denne inatsisartutlov at kunne sikre, at udstedte påbud bliver overholdt. Påbud, der tilsidesættes, kan derfor medføre, at den pågældende idømmes bøde.

Til stk. 2.

Det foreslås, at hvor inatsisartutloven eller forskrifter udstedt i medfør af denne inatsisartutlov hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Bestemmelsen angiver således, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kapitel 5 i Kriminallov for Grønland. Det gælder også, hvis der udformes bestemmelser, som nævnt i stk. 4, og disse bestemmelser hjemler bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Til stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse angiver hjemmel til, at der for forskrifter udstedt i medfør af § 5, § 10, stk. 3, og § 15, kan fastsættes foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Til stk. 4.

Bestemmelsen angiver hjemmel til, at der ved overtrædelser af inatsisartutloven eller regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov kan ske konfiskation efter reglerne i Kriminallov for Grønland. Konfiskation kan også ske over for en juridisk person. Konfiskation sker til fordel for landskassen.

Til stk. 5.

Bestemmelsen indebærer, at de bøder, der idømmes i henhold til inatsisartutloven eller regler fastsat i henhold til inatsisartutloven, tilfalder landskassen.

Til § 17

Til stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes en generel frist på 6 måneder for indbringelse af en afgørelse omfattet af inatsisartutloven for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse både for søgsmål vedrørende selve afgørelsen, herunder eksempelvis prøvelse af afgørelsens gyldighed eller virkninger, og for søgsmål om erstatningskrav, andre betalingskrav eller andre krav vedrørende eller i forbindelse med afgørelsen.

Fristen regnes fra dagen for meddelelsen af afgørelsen til en part. Hvis en afgørelse er offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen fra dagen for offentliggørelsen. Udløber klagefristen på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den efterfølgende hverdag.

Til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at sager efter stk. 1 anlægges ved Retten i Grønland som 1. instans.

Til stk. 3.

Bestemmelsen fastsætter, at indbringelse af en afgørelse for domstolene ikke har opsættende virkning, medmindre Naalakkersuisut bestemmer andet. Hvis indbringelse af en afgørelse for domstolene har opsættende virkning, får afgørelsen først virkning, når sagen er afgjort uden ophævelse eller ændring af afgørelsen, eller når sagen er afvist, frafaldet eller ophørt på anden måde. Ved vurderingen af spørgsmålet om opsættende virkning kan der blandt andet tages hensyn til, om afgørelsen vil kunne medføre væsentlige negative konsekvenser for en ansøger om licens til at udøve turistvirksomhed eller en eksisterende turistaktør, som har fået afslag på en licens. Bestemmelsen er derfor indsat for at give en mulighed for at sikre, at sagsbehandlingen ved domstolene ikke indebærer, at ansøgere eller turistaktører dermed risikerer at blive ramt væsentligt økonomisk f.eks. ved at gå under konkurs-, insolvens- eller likvidationsbehandling.

Til § 18

Til stk. 1.

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2025.

Til stk. 2.

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at inatsisartutloven indtil den 1. januar 2027 ikke finder anvendelse for turistvirksomhed, der lovligt udøves på tidspunktet umiddelbart før inatsisartutlovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsdrivende, som har indrettet sig efter lovligt at kunne udøve turistvirksomhed efter den gældende retstilstand, ikke, som følge af

sagsbehandlingstiden af en ansøgning om licens, risikerer at lide et tab i perioden fra den 1. januar 2025 frem til udstedelse af en eventuel licens.

Høringsnotat

1. høring

Forslaget har i perioden 24. april 2024 til 5. juni 2024 været offentligt tilgængeligt på høringsportalen for Naalakkersuisut, ligesom forslaget i samme periode har været i høring hos følgende:

- Formandens Departement
- Departement for Boliger og Infrastruktur
- Departement for Finanser og Skatter
- Departement for Fiskeri og Fangst
- Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender
- Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke
- Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø
- Departement for Børn og Unge
- Departementet for Sundhed
- Departement for Selvstændighed og Udenrigsanliggender
- Avannaata Kommunia
- Qeqqata Kommunia
- Kommune Qeqertalik
- Kommuneqarfik Sermersooq
- Kommune Kujalleq
- Grønlands Erhverv
- Sulinermik Inuussutissarsiuteqartut Kattuffiat (SIK)
- Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG)
- Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK)
- Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK)
- Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK)
- Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)
- Avannaata Erhverv
- Qeqertalik Business Council
- Arctic Circle Business
- Sermersooq Business
- Innovation South Greenland
- kommunernes planmyndigheder
- Visit Greenland
- Nalik Ventures
- Air Greenland
- Nuna Advokater
- Arctic Law
- Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm
- Advokatfirmaet Meinel

- Advokat Gedion Jeremiassen
- Inuit Law
- Advokat Naja Joelsen
- Advokat Aviâja Helms
- Advokat Marie Louise Frederiksen
- Grønlands Revision
- Deloitte
- EY
- WWF Kalaallit Nunaanni
- Oceans North Kalaallit Nunaaat
- Pinngortitaleriffik
- AECO
- Arctic Umiaq line
- Kalaallit Airports
- Sikuki
- Grønlandsbanken
- Banknordik

Ved høringsfristens udløb har Naalakkersuisut modtaget hørings svar fra følgende. Naalakkersuisut har desuden accepteret, at hørings svar, der er indkommet kort efter fristen medtages.

- AECO
- Air Greenland
- Albatros Arctic Circle ApS
- Andrew McLean
- Arctic Circle Business
- Arctic Hiking and Expeditions ApS
- Arctic-Dream APS
- Avannaata Kommunia
- Blue Water Greenland og Eimskip Greenland
- Danmarks Rejsebureau Forening (DRF)
- Departement for Finanser- og Skatter
- Departementet for Boliger og Infrastruktur
- Departementet for Sundhed (ingen bemærkninger)
- Forsikring & Pension (F&P)
- Greenland Airports
- Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service
- Grønlands Erhverv / Sulisitsisut
- Grønlands Revision
- GrønlandsBANKEN
- Guide to Greenland ApS
- Heliskigreenland
- Hotel Hans Egede A/S
- Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmissionens bestyrelse

- Illit Forsikringit Agentur A/S (Codan)
- Ilulissat Excursions
- Ilulissat Guesthouse og Ilulissat Adventure
- Innovation South Greenland A/S
- Johan Arne Fleischer
- Kielberg Advokater på vegne af Hotel Nordbo A/S
- KNAPK
- Kommune Kujalleq
- Kommune Qeqertalik
- Kommuneqarfik Sermersooq
- Nalik Ventures
- NanortalikSerano Boat Tours
- Nomad Greenland
- Nuna Advokater
- Oceans North Kalaallit Nunaat
- Pinngortitaleriffik
- Pirhuk – Greenland Mountain Guides ApS
- Qeqertalik Business Council og Destination Diskobay A/S
- Qeqertarsuaq Boat Tours ApS
- Qeqqata Kommunia
- Sermilik Adventures ApS, Arctic Dream ApS og Tasiilaq Tours (Visit East Greenland)
- SIK
- Sillisit Hostel / Café Thorhildur
- Topas Explorer Group
- Transparency International Greenland (TIG)
- Travel by Heart ApS og Taavani ApS
- Trophy Hunting Greenland
- Ultima Thule
- Visit Greenland

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes, at høringssvarene, som er meget omfattende, kun er gengivet i hovedtræk og på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering. Naalakkersuisuts bemærkninger til høringssvarene er angivet i kursiv.

Alle høringssvar er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

1. Generelle bemærkninger

Departementet for Sundhed har ikke bemærkninger til forslaget.

Ilulissat Excursions og **Johan Arne Fleischer** bemærker generelt, at forslaget er støtteværdigt, og at midler, der indtjenes fra turisme og turister, skal være til gavn for Grønland og dets indbyggere.

Pirhuk – Greenland Mountain Guides ApS hilser forslaget velkommen i flere henseender og bemærker, at det kan være en udfordring at få flere indtægter til Grønland fra udenlandske

virksomheder, og at det kan overvejes, om det skal være muligt for grønlandske turistaktører at yde paraplytjenester til udenlandske virksomheder, som kan være dækket af den grønlandske aktørs sikkerhedsplan mv.

Departement for Finanser- og Skatter bemærker, at det er nødvendigt med en oplyst balanceøvelse i forhold til de lovbestemte rammer for turismeudvikling i landet for, at turismeerhvervet kan vokse. Det er vigtigt med en balance, hvor lokale turismeinteresser og naturlige ønsker om lokalt forankret vækst ikke løbes over ende af udenlandske investeringer, men hvor det samtidigt er afgørende, at den grønlandske turismesektor formår at udvikle sig, kan sikre sig den nødvendige adgang til kapital, agere dynamisk og forny sig fremadrettet i takt med tiden. Dette bør ske i lyset af de udfordringer og påvirkninger, som specielt de små samfund i yderdistrikterne vil se sig konfronteret med i deres bestræbelser på at få del i turismepotentialet.

Oceans North Kalaallit Nunaat bemærker, at det i samspillet mellem det grønlandske samfund og turismeudviklingen er væsentligt, at der sikres en balance i adgangen til ressourcerne på en sådan måde, at det ikke sker på bekostning af det grønlandske samfunds egne traditioner i forhold til adgang til fiskeri, fangst og rekreative aktiviteter. **Kommune Kujalleq** bemærker, at turistvirksomhed på mange måder er baseret på internationalt samarbejde, hvilket bør afspejles i principperne i inatsisartutloven, og at man bør være opmærksom på løsninger, som kan imødekomme internationale investeringer.

Kommune Qeqertalik anerkender behovet for at regulere turistvirksomhed med henblik på at sikre bæredygtighed og sikkerhed, men bemærker, at det er afgørende, at lovgivningen ikke samtidig hæmmer væksten eller innovationen i turismeindustrien eller lægger unødvendige administrative byrder på virksomhederne. **GrønlandsBANKEN** støtter også formålet med forslaget, men mener ikke, at instrumenterne i forslaget er tilstrækkelige for at gennemføre disse mål. **Sermilik Adventures ApS, Arctic Dream ApS og Tasiilaq Tours (Visit East Greenland)** bemærker også, at de er i tvivl om, hvorvidt rammerne og begrænsningerne med forslaget giver mulighed for udvikling og fremme af turisme i Grønland, herunder da mange af bestemmelserne er upræcise. **Arctic Dream ApS's ansatte** udtrykker generel bekymring for, at forslaget kan indebære, at der sker lukning af virksomheder og dermed fratager medarbejdere deres indtægtskilde. **Qeqertalik Business Council og Destination Diskobay A/S** bemærker ligeledes, at forslaget kan hæmme den frie udøvelse af turistvirksomhed og påvirke individuelle erhvervsjægere og fiskeres biindtægter.

Arctic Hiking and Expeditions ApS ser ingen grund til at lave et særligt regelsæt for turismeaktivitet, frem for alle mulige andre erhverv, da det vil tynde små firmaer ned med øget bureaukrati uden nogen vinding for samfundet. **Qeqertarsuaq Boat Tours ApS** bemærker, at forslaget ikke bør skade mindre virksomheder, der kommer udefra, og som søger samarbejde med de lokale operatører.

Greenland Airports, Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission og Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S mener, at inatsisartutloven er for vidtgående og vil have en negativ effekt på samfundet, særligt vedrørende udenlandske investeringer og ekspertise. Samtidig vil det betyde en administrativ byrde for turistaktører. Der opfordres til, at der generelt laves vejledninger til at hjælpe virksomhederne med at opfylde kravene i inatsisartutloven. **Nuna Advokater** bemærker, at forslaget giver anledning til væsentlige bekymringspunkter i forhold til indførelse af nye betingelser for at kunne drive turistvirksomhed, og at der må forventes store konsekvenser for udviklingen både konkret for nogle virksomheder og for det grønlandske erhvervsliv generelt. **Heliskigreenland** og

Andrew McLean bemærker, at forslaget vil indebære, at kunder og ekspertise blandt internationale virksomheder vil rykke andre steder hen, såfremt det ikke bliver tilladt for dem at operere i Grønland. Heliskigreenland anbefaler, at man i stedet går i retning af et rimeligt gebyr pr. turist og pr. dag, der betales til det samfund, der er berørt af aktivitetens placering.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig de modtagne høringssvar og øvrige bemærkninger på dialogmøder den 27. maj og den 6. juni 2024. Det er departementets vurdering, at der er et nødvendigt behov for at regulere turistområdet, og at forslaget derfor har sin berettigelse. Naalakkersuisut har dog også lyttet til de fremsatte bekymringer og har på flere områder justeret forslaget. Departementet har bl.a. lyttet til de høringssvar, der har flaget, at forslaget kunne medvirke til at begrænse væksten, herunder særligt som følge af bopælskravet, der af flere høringssvarter er blevet vurderet skadeligt ift. det internationale samarbejde. Departementet har på den baggrund bl.a. justeret bopælskravet, så der fortsat gives mulighed for at trække på den fornødne internationale viden, ekspertise og fortsat kan være til gavn for internationale investeringer i turismeerhvervet i Grønland.

Departement for Finanser- og Skatter bemærker, at rammebetingelserne for at tilvejebringe en udnyttelse af turismepotentialet, som dette forslag er et udtryk for, bør og kan med fordel samtænkes med overvejelser og tiltag i Holdbarheds- og Vækstplan 2. Dvs. i forhold til at sikre en behovsstyret uddannelses- og kompetenceudviklingsplanlægning og -indsatser målrettet turismeerhvervet i den henseende, samt de nødvendige arbejdsmarkedsmæssige tilpasninger, som den forventede og ønskede turismeudvikling måtte give anledning til. Lignende gør sig gældende med hensyn til nødvendige arbejdsmarkedsmæssige tilpasninger ud fra muligheder og behov.

GrønlandsBANKEN bemærker, at forslaget ikke løfter den turismestrategi, man har fastsat for 2024-2025, ligesom der bør differentieres mellem de forskellige typer af turisterhverv.

Transparency International Greenland (TIG) bemærker ligeledes, at bl.a. overgangsstrategien for turistområdet 2023-2024 bør medtages for at sikre klarhed og konsistens i strategiimplementeringen.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig bemærkningerne. Departementet bemærker, at der bl.a. i forslaget er taget hensyn til overgangsstrategien for turistområdet 2023-2024, og at det bl.a. har været grundlaget for forslaget, herunder elementer om zoneinddeling, sikkerhedsplaner for at øge turismestandarderne og øget lokal inddragelse. Departementet noterer sig dog også bemærkningerne fra de høringssvarter, som ikke mener, at forslaget løfter turismestrategien, hvorfor der er foretaget flere justeringer i forslaget.

1.1 Vedrørende uddybning af økonomiske og administrative konsekvenser

Departement for Finanser- og Skatter, Greenland Airports, Grønlands Revision og Qeqqata Kommunia bemærker, at der er behov for en uddybning i de almindelige bemærkninger, særligt i afsnittet om de økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget. Departement for Finanser- og Skatter bemærker, at der savnes egentlige konsekvensanalyser af hovedpunkterne i forslaget, og at vurderinger og forventninger i udgangspunktet bør understøttes af konkrete og gerne dataunderstøttede evalueringer. **Aeco** anbefaler, at der laves en kortlægning af det nuværende

grønlandske turisterhverv, og at der på den baggrund foretages en grundig vurdering af konsekvenserne for udbud af turismeaktiviteter, beskæftigelse i turismen samt indtægts- og beskatningsgrundlag ved indførelse af forslaget.

Departement for Finanser- og Skatter bemærker, at der savnes en konsekvensanalyse i forhold til, hvad der skal træde i stedet for de udenlandske investeringer, og hvordan nødvendig tilførsel af know-how og især kapital opretholdes på et passende niveau. Det anbefales endvidere, at der redegøres for, om der inden for en rimelig tidshorisont kan forventes sikret relevant egenkapitalfinansiering fra hjemlige investorer, henholdsvis tilvejebringes fremmedfinansiering fra Grønlands-banken eller andre til at finansiere både det udenlandske investeringsvolumen, som må formodes fortrængt af inatsisartutloven og samtidig løfte den nødvendige finansiering af den betydelige fremadrettede kapacitetsudvidelse, hvis udefrakommende kapital trækker sig. Der bør også redegøres for eventuelle risici i relation til kapacitetsudnyttelsen af investeringer i atlantlufthavnene baseret på en øget turismetilstrømning.

Departement for Finanser- og Skatter bemærker desuden, at vurderinger af, om forslaget vil have en positiv økonomisk effekt, f.eks. bør kvalificeres i forhold til andre væsentlige parametre som indgår, herunder den sociale påvirkning, forventninger til bæredygtighed og beskæftigelse, herunder muligheder og forudsætninger for helårsbeskæftigelse.

Departement for Finanser- og Skatter bemærker, at der med rimelighed kan argumenteres sagligt for, at der kan opstå ikke ubetydelige langsigtede konsekvenser, affødt af en politik som gennem ønsket om en principiel fortrinsstilling skærmer de lokale aktører fra udefrakommende konkurrence, særligt i mindre samfund, og herunder de mere afsidesliggende lokationer.

Qeqqata Kommunia deler ikke lovgivers vurdering af, at forslaget vil få positive økonomiske konsekvenser for det offentlige og erhvervslivet. Med forslaget bliver der pålagt turistvirksomhederne et enormt bureaukrati, ligesom man risikerer at miste fremtidige udenlandske investeringer i turismen.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig de modtagne høringssvar og har på den baggrund udbygget afsnittene i forslaget, der angår økonomiske og administrative konsekvenser samt de almindelige bemærkninger i øvrigt.

1.2 Om borger- og interessentinddragelse

Arctic Circle Business og **Transparency International Greenland (TIG)** opfordrer til, at der sker inddragelse af lokalbefolkningen og interessenter, f.eks. gennem lokale høringer eller workshops.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig ønskerne om borger- og interessentinddragelse og har derfor afholdt flere dialogmøder om forslaget henholdsvis den 27. maj 2024 og 6. juni 2024.

1.3 Om yderligere lovregulering

Travel by Heart ApS og Taavani ApS spørger, om der i forlængelse af turismeloven bliver kigget på en ny lovgivning omkring befordring af passagerer i Grønland, og bemærker, at der i dag findes en EU-forordning, der beskytter den rejsende/forbrugeren på rejser fra EU-lande (også til det endelige bestemmelsessted i Grønland), men at en sådan ikke eksisterer i Grønland.

Guide to Greenland ApS bemærker, at hvis Naalakkersuisut ønsker vækst i turismen via investeringer, vil det være ønskeligt med en rammelov, der definerer, hvad kerneforretningen er for de helt eller delvist Selvstyrejede firmaer og organisationer indenfor turismevirksomhed, således at disse ikke på en uhensigtsmæssig måde kommer til at konkurrere med de private initiativer og iværksættere.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig bemærkningerne i forhold til øvrig relevant lovgivning. For så vidt angår lovgivning om befordring af passagerer i Grønland henviser departementet til, at et sådant forslag henhører under Departement for Boliger og Infrastruktur.

2. Til de enkelte punkter i inatsisartutloven

2.1 Til kapitel 1: Anvendelsesområde og definitioner

Flere høringsparter udtrykker et ønske om, at der indsættes en række præciseringer i de definitioner, der fremgår af inatsisartutloven.

Air Greenland og Arctic Hiking and Expeditions ApS bemærker, at det er vigtigt, at det tydeligt fremgår, hvilke typer aktiviteter som omfattes af kravet, og hvilke der ikke gør. Der er stor risiko for mange gråzoner, da mange aktiviteter er en kombination, som derfor kan kategoriseres på forskellig måde. **Ultima Thule** anbefaler en klar struktur i inatsisartutloven, så skiftende regeringer ikke kan ændre anvendelsen af inatsisartutloven.

Travel by Heart ApS og Taavani ApS anbefaler generelt, at der kan drages inspiration ift. definition af "turist" fra United Nations Tourism, hvor turisme er defineret som følgende: "*Turisme er et socialt, kulturelt og økonomisk fænomen, som indebærer bevægelse af mennesker til lande eller steder uden for deres sædvanlige miljø til personlige eller forretningsmæssige/professionelle formål. Disse mennesker kaldes besøgende (som kan være enten turister eller udflugter; fastboende eller ikke-residenter), og turisme har at gøre med deres aktiviteter; hvoraf nogle involverer turismeudgifter*". **Arctic Circle Business** bemærker, at definitionen af turisme bør være den samme på tværs af love her i landet, og at koncessionshøringen har en lidt bredere definition.

Blue Water Greenland og Eimskip Greenland og Visit Greenland ønsker forslagets begreber yderligere præciseret. Der bør blandt andet tilføjes en mere detaljeret definition af samt eksempler på, hvad der menes med "turistvirksomhed" og "erhvervs-mæssig virksomhed", samt hvori forskellene ligger. Desuden efterspørges en mere detaljeret beskrivelse af, hvad "nærmere bestemmelser om specifikke brancher" indebærer, og anføres, at eksempler på sådanne brancher kunne øge forståelsen af denne bestemmelse. Det anbefales endvidere, at der tilføjes eksempler på de tjenesteydelser, der er omfattet. **Blue Water Greenland og Eimskip Greenland, Grønlands**

Erhverv, Travel by Heart ApS og Taavani ApS og Visit Greenland efterspørger endvidere en tydelig definition af, hvornår noget er en oplevelse, og hvad der præcis forstås ved "tjenesteydelser fortrinsvist til turister", så det er klart, hvordan det skal måles, herunder om det er baseret på f.eks. antal bookinger fra turister, omsætning fra turister eller antal overnatninger eller timer. **Grønlands Erhverv og Qeqertalik Business Council og Destination Diskobay A/S** bemærker i den forbindelse, at der bør tages hensyn til deltidsaktører.

Arctic Circle Business og Visit Greenland bemærker, at erhvervsturister inkluderes i alle planer og reguleringer, der påvirker turismen.

Nuna Advokater har på baggrund af dialogmødet noteret sig, at der ved turistvirksomhed skal forstås "enten en fysisk person eller en juridisk person, som enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en kunde tilrettelægger, udbyder og erhvervsmæssigt sælger følgende turismerelaterede ydelser: arrangør og salg af oplevelser og aktiviteter til grupper og enkeltpersoner, såsom sejlture, vandreture, hundeslædeture, snescooterture, skiture, camping, fiskeri og jagt m.v." Nuna Advokater opfordrer til, at forslaget § 2, stk. 1, justeres i overensstemmelse hermed.

Departementet for Boliger og Infrastruktur bemærker, at det synes uhensigtsmæssigt, at forslaget, ved at lade hoteller omfatte af kravene i forslaget, risikerer at hæmme investeringerne i overnatningssteder. Det anbefales, at der er et styrket fokus på "*oplevelser*", og at sådanne eksempler bliver nævnt i bemærkningerne, fordi det vil bidrage til sammenligning og fortolkning i praksis. Det bemærkes endvidere, at det vil give mening i forhold til "*oplevelser*", at et hotel eller "*motoriseret befordringsmiddel*" bliver omfattet af inatsisartutloven, for så vidt dets aktiviteter angår en oplevelse. Departementet for Boliger og Infrastruktur opfordrer endvidere til, at det bliver præciseret i bemærkningerne, hvorvidt kombinationer af overnatning og oplevelse skal omfattes af inatsisartutloven, dvs. f.eks. når turister betaler for at overnatte i naturen, mens **Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S** bemærker, at der bør være en skarp definition af de aktiviteter, der er omfattet, henholdsvis ikke omfattet af inatsisartutloven, hvis man ønsker at undtage hotelvirksomhed for inatsisartutloven anvendelsesområde. **Nuna Advokater** bemærker ligeledes, at de på dialogmødet har noteret sig, at hoteller og overnatningssteder, restauranter, souvenirbutikker og persontransport ikke er tiltænkt omfattet af inatsisartutloven autorisationskrav i det omfang, at de ikke sælger og arrangerer aktiviteter med oplevelsesformål, hvilket foreslås præciseret i bemærkningerne. Nuna Advokater har endvidere forstået, at persontransport fra eksempelvis lufthavnen/havnen til et hotel eller fra en by/bygd til en anden by/bygd ikke i sig selv skal betragtes som "turistvirksomhed", hvis det ikke er forbundet med en oplevelse eller aktivitet, hvilket Nuna Advokater formoder gælder generelt set. Det foreslås derfor, at man præciserer dette i forslaget § 3, stk. 8. Det foreslås desuden at undtage turistaktiviteter, såsom kaffemik, trommedans, maskedans og kunstnerisk aktivitet fra autorisationskravet.

Nuna Advokater og Travel by Heart ApS og Taavani ApS bemærker, at forslaget bør præciseres for så vidt angår rejsebureauer og formidling af turistaktiviteter. Nuna Advokater bemærker, at det på baggrund af dialogmødet forstås, at forslaget ikke omfatter "formidling" heraf, a) f.eks. et hotel eller rejsebureau, der henviser en turist til at købe oplevelsesturen eller aktiviteten direkte hos en turoperatør, der arrangerer, sælger og gennemfører turen, eller b) f.eks. et hotel eller rejsebureau, som (videre)sælger oplevelsesturen til turisten, men som køber turen fra en autoriseret turoperatør,

der sælger, arrangerer og gennemfører turen, hvilket bør præciseres. **Guide to Greenland ApS** anbefaler ligeledes, at der tilføjes: ”Formidlingsvirksomhed af turistaktørers udbud af tjenesteydelser til turister kræver ikke autorisation.”.

Qeqqata Kommunia anbefaler at genbesøge formuleringerne i § 1, herunder stk. 4, hvor det er uklart, om det er hele brancher eller konkrete turistvirksomheder, der kan undtages fra kravet om autorisation, og hvad der er forbundet med ”uforholdsmæssige administrative byrder”. Samtidig anbefales det, at der tilføjes yderligere definitioner i § 2, stk. 3.

Visit Greenland anbefaler endvidere en specificering af, hvordan Destination Management Companies (DMC’er) og deres forhold til underleverandører vil blive påvirket af de nye regler, specielt i forhold til ejerskabskrav og operationelle begrænsninger.

Ilulissat Excursions bemærker, at det bør understreges, at man skal sikre, at lokale ikke bliver anset som turister, dvs. så inatsisartutloven ikke gælder for lokale, der rejser i landet.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne høringsvar og dialogmøder præciseret lovbestemmelserne og bemærkninger i inatsisartutlovens kapitel 1 med henblik på bl.a. at præcisere de enkelte definitioner i inatsisartutloven, så det bliver mere klart, hvad inatsisartutlovens anvendelsesområde er, og hvad der definerer turistvirksomhed, samt hvad der ikke er omfattet af inatsisartutloven.

2.2. Til kapitel 2: krav om autorisation

2.2.1. Generelt om krav om at skulle have autorisation

Nalik Ventures bemærker, at de i forslaget foreslåede tiltag omkring autorisationer er helt forståelige og på linje med gode praktiker. **Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service** bemærker, at det indenfor turistvirksomhed er naturligt, at man skal være lokal, at man skal leve her i landet samt have adresse og være skattepligtig for at få autorisation.

Visit Greenland bemærker, at en autorisationsproces kan forbedre sikkerheden generelt og løfte kvaliteten, hvilket også vil styrke Grønlands image som en sikker destination. Internationale aktører har efterspurgt dette, og som en arktisk destination er det afgørende at efterleve høje standarder. Det er dog også vigtigt, at processen er enkel og smidig, så den ikke hæmmer den igangværende vækst. Dog bør små turistaktører ikke pålægges en sådan administrativ byrde. Desuden anbefales, at vejledning og støtteordninger integreres i autorisationsmodellen, for at sikre en sund udvikling af branchen og tilskynde flere til at indtræde i erhvervet.

Air Greenland bemærker, at det er vigtigt, at ordningen ikke bliver en administrativ og økonomisk byrde for små operatører. **Kommune Qeqertalik** er bekymret for, at kravet om autorisation skaber

en for høj barriere for adgangen til markedet, især for mindre- og enkeltmandsvirksomheder. Det bør overvejes, om en autorisationsproces er det rette værktøj til at sikre standarder indenfor turismens bæredygtighed og sikkerhed. Særligt i lyset af tidligere ophævelse af autorisationsprocesser ved ophævelsen af næringsloven.

Albatros Arctic Circle ApS, Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service, Innovation South Greenland A/S, Ilulissat Guesthouse og Ilulissat Adventure, Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S og Trophy Hunting Greenland udtrykker, at autorisationskravet vil føre til øgede administrative byrder, og at særligt de mindre ressourcestærke vil kunne få udfordringer med ansøgningerne. Trophy Hunting Greenland bemærker desuden, at det skal sikres, at ansøgninger og bedømmelser sker på et gennemskueligt og entydigt grundlag, som sikrer, at alle behandles lige, og at afslag kan efterprøves i klagesystemet og ved retsvæsnet om nødvendigt.

Albatros Arctic Circle ApS, Grønlands Erhverv, Hotel Hans Egede A/S, Sermilik Adventures ApS, Arctic Dream ApS og Tasiilaq Tours (Visit East Greenland) er af den opfattelse, at andre ordninger vil være bedre egnede til at opnå formålet med inatsisartutloven.

Albatros Arctic Circle ApS anbefaler, at der fokuseres på kompetenceløft, kvalitet og bæredygtighed, og at der kan arbejdes med en gradvis certificering af turistudbydere, så turisterne kan vælge på et oplyst grundlag i stedet for krav om autorisation. Det kunne være "Certified local guides – level 1 – 2 og 3" afhængig af ejerskab, lokal arbejdskraft, hvor mange år man har opereret i Grønland, bæredygtighedskrav mv. **Hotel Hans Egede A/S og Sermilik Adventures ApS, Arctic Dream ApS og Tasiilaq Tours (Visit East Greenland)** bemærker, at ordningen bør bestå i et kvalitetsstempel, der markedsfører virksomheder, som er sikkerhedsmæssigt forsvarlige, fokuserer på sundhed og er bæredygtige.

Grønlands Erhverv anbefaler en frivillig certificeringsordning eller alternativt en licensering. Det skyldes, at en licensordning (eller certificeringer) vil være mere målrettet operationen/driften og virksomheden, mens autorisationer typisk vil forudsætte noget uddannelses- og kompetencemæssigt hos personen, der søger autorisation. **Innovation South Greenland A/S** bemærker, at der bør hentes inspiration fra det ikke-vedtagne forslag fra den 23. januar 2020 om etablering af en kvalitetsmærkningsordning, hvor der også blev igangsat et arbejde med en sådan ordning.

Visit Greenland bemærker, at det er opfattelsen, at en autorisationsordning samt en certificeringsordning godt kan sameksistere, og at det ene ikke udelukker det andet. Visit Greenland har udarbejdet en forretningsplan til igangsættelsen af en national certificeringsordning, og er blevet tildelt en delvis finansiering af programmet via EU, og der opfordres til, at autorisationen (uanset indhold og form) tænkes sammen med certificeringsprogrammet, for at undgå unødvendigt dobbeltarbejde for turismeerhvervet.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne hørings svar og dialogmøder præciseret lovbestemmelserne og bemærkningerne til inatsisartutloven. Departementet har i øvrigt noteret de ovenstående ønsker om en ordning, der i højere grad fokuserer på et kvalitetsstempel overfor turisterne. Departementet vil ikke udelukke, at en sådan ordning kan komme på tale og opfordrer også erhvervet til at støtte op om arbejdet med en sådan ordning.

Departementet er fortsat af den opfattelse, at der også parallelt er behov for en ordning, der er med til at sikre et højt niveau af bl.a. sikkerhed blandt de turistaktiviteter, der udbydes i Grønland. Departementet har dog justeret ordningen, så der generelt i stedet er tale om en licensordning fremfor for en autorisationsordning. Departementet har bl.a. ændret begrebet "autorisation" til "licens". Dette af hensyn til, at der anvendes en terminologi, der er mere målrettet driften og virksomheden.

Albatros Arctic Circle ApS, Air Greenland, Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission, Trophy Hunting Greenland og Qeqqata Kommuni bemærker, at det er uklart, hvilke kriterier der kræves for at modtage autorisation, og anbefaler, at der er flest mulige objektive kriterier for opnåelsen af autorisation.

Nuna Advokater bemærker, at det formodes, at evt. områdebegrænsning også kan fastsættes af hensyn til a) kravene til indholdet af sikkerhedsplaner og ansvarsforsikring/sikkerhedsstillelse i forhold til stedet for turistaktørens aktiviteter, samt b) lukning af områder for aktiviteter ved zoneinddelingen, jf. forslaget § 17. Omvendt formodes det ikke, at der kan ske regulering af, hvem der kan gives autorisation for et givent område. Det foreslås, at dette præciseres ved indsættelse af henvisninger i § 3, stk. 3 til § 10 om sikkerhedsplaner og § 17 om zoneinddelinger.

Grønlands Revision anbefaler, at der indføres en bestemmelse, hvoraf det fremgår, at en bevidst overtrædelse af indkomstskatteloven medfører, at en autorisation inddrages.

Departementet har foretaget en justering af ordningen, således at der alene er tale om en ordning, hvor konkret fastlagte betingelser skal opfyldes som en forudsætning for at modtage licensen. Det er konkret præciseret i forslaget § 3, stk. 3, at det er de i forslaget §§ 8-11 angivne betingelser, som udgør forudsætningen for at modtage licensen. I bemærkninger er desuden præciseret, at der ikke er andre betingelser, der skal opfyldes end disse for at modtage licensen. Samtidig er det på den baggrund konkret udtaget af forslaget, at ansøgeren skal overholde andre nærmere fastsatte vilkår i autorisationen.

2.2.2. Om undtagelser fra inatsisartutloven

Greenland Airports, GrønlandsBANKEN, Grønlands Erhverv og Qeqertalik Business Council og Destination Diskobay A/S henviser til, at der på dialogmødet den 27. maj 2024 blev nævnt at indføre en beløbsgrænse for 5.000 kr. årligt, hvor turistaktører ville være undtaget fra inatsisartutlovens krav. Det anbefales, at denne beløbsgrænse hæves, da det ikke vurderes at være tilstrækkeligt højt. **GrønlandsBANKEN** anbefaler samtidig, at det også kunne være muligt at undtage enkeltmandsvirksomheder eller tilfælde, hvor turistaktiviteten ikke er udtryk for en helårsbeskæftigelse, og hvor man i stedet kunne indføre en mere simpel procedure med tilmelding til et register ligesom det nuværende jagtlicenssystem.

Nuna Advokater foreslår, at der i § 3 indsættes en udtrykkelig undtagelsesbestemmelse, så visse typer af turistaktiviteter (såsom kaffemik, trommedans, maskedans o.l.), hvor sikkerhedsplaner og forsikringer forekommer irrelevante, helt undtages fra autorisationskravet. Dermed indskrænkes

brugen af dispensationsadgangen til særlige tilfælde, såsom opfyldelse af bopælskravet ved studier uden for Grønland o.l., og der undgås overregulering og spares ressourcer til sagsbehandling.

Arctic Dream ApS, Nuna Advokater og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) foreslår endvidere, at der indsættes en hjemmel til en generel fritagelse, hvor eksisterende turismeaktører, som i dag driver lovlig virksomhed med turisme, helt fritages fra ejerskabskravene.

Guide to Greenland ApS anbefaler, at det i § 3, stk. 2, tilføjes, at ”Turistvirksomhed i Grønland, der vedrører tjenesteydelser til turister der forbruges udenfor Grønland, er ikke omfattet af autorisationsbetingelsen”, da det næppe har været hensigten med inatsisartutloven, at f.eks. grønlandske rejsebureauers salg i Grønland af turistrejser til f.eks. Island skal være omfattet af autorisationsbetingelserne. Det anbefales desuden, at der tilføjes: ”Formidlingsvirksomhed af turistaktørers udbud af tjenesteydelser til turister kræver ikke autorisation.”.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne høringssvar og dialogmøder justeret forslaget § 3, hvori der er indsat et nyt stk. 7, som indeholder en række undtagelser til kravene om licens. Samtidig er der foretaget en nærmere præcisering af lovens definitioner og anvendelsesområde, herunder en præcisering af, at inatsisartutloven f.eks. ikke finder anvendelse for tjenesteydelser, der forbruges udenfor Grønland, samt at inatsisartutloven heller ikke gælder for formidlingsvirksomhed af turistaktørers udbud af tjenesteydelser. Der er desuden indsat en generel bagatelgrænse i forhold til, hvornår en turistaktør er omfattet af inatsisartutloven. Der er konkret indsat en undtagelse i de tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person har en indkomst på under 50.000 kr. årligt fra turistvirksomhed.

2.2.3. Om tidsbegrænsning for autorisation

Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service bemærker, at en tidsbegrænset autorisation kan føre til manglende investeringer. **Air Greenland, Arctic Dream ApS, Nuna Advokater og Topas Explorer Group** foreslår, at der i stedet meddeles tidsubegrænsede autorisationer. Nuna Advokater og Topas Explorer Group foreslår, at autorisationen meddeles tidsubegrænset, men at der indføres et årligt rapporteringskrav for at sikre, at betingelserne for at drive turismeaktiviteten fortsat er til stede og mulighed for at tilbagekalde autorisationen ved manglende opfyldelse heraf. Dermed undgås også omfattende ressourcetræk og administrativt arbejde til forlængelser - og uheldige situationer, hvor autorisationer ikke ved udløb, men først på et senere tidspunkt forlænges som følge af evt. lang sagsbehandlingstid på grund af ressourcepres hos myndigheden, hvilket ses at have været et problem, både i forhold til forlængelse af tilladelser til mineralaktiviteter såvel som udnyttelse af vand og is.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne høringssvar og dialogmøder justeret § 3, således at det nu fremgår af § 3, stk. 2, 2. pkt., at licensen som udgangspunkt udstedes tidsubegrænset. [Derudover har departementet udtaget

forslagets daværende § 3, stk. 5, om at en autorisation ville bortfalde uden varsel, hvis turistaktøren ikke udøver turistvirksomhed inden for rammerne af den udstedte autorisation i en sammenhængende periode på 1 år.]

2.2.4. Om dispensationsmulighed

Albatros Arctic Circle ApS, Arctic Hiking and Expeditions ApS, Grønlands Erhverv, Hotel Hans Egede A/S, Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission, Topas Explorer Group, Travel by Heart ApS og Taavani ApS, Qeqqata Kommunia og Visit Greenland bemærker, at kriterierne for at modtage dispensation i medfør af dispensationsadgangen fremstår uklar og skønspregt med risiko for bl.a. forskelsbehandling. Hotel Hans Egede A/S anbefaler, at dispensationsprocessen administreres med klare fastlagte objektive rammebetingelser af en uafhængig komité frem for en enkelt embedsmand.

Nuna Advokater anbefaler, at der indsættes præciserende bemærkninger om sammenhængen mellem dispensationsadgangen og ekspropriation.

Sillisit Hostel / Café Thorhildur foreslår, at der indsættes en mulighed for, at man kan søge om dispensation, hvis man har et vist antal % samarbejde med lokale udbydere, samt et vist antal % i medarbejdere.

Iulissat Excursions anbefaler, at man fjerner dispensationsadgangen, da det ellers er nemt at udnytte huller.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne hørings svar og dialogmøder justeret bemærkningerne til bestemmelsen, således at det er uddybet, i hvilke tilfælde dispensationsadgangen påtænkes anvendt. Det bemærkes hertil, at dispensationsadgangen er tænkt som en mulighed i særlige tilfælde, som ikke har kunne fanges af inatsisartutloven, og hvor det ville være urimeligt for en virksomhed at være omfattet af inatsisartutloven. Desuden er der i øvrigt i inatsisartutloven indsat yderligere undtagelsestilfælde, jf. ovenfor.

2.2.5. Om deling af oplysninger

Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service støtter ikke, at turistaktører har pligt til at levere oplysninger.

Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission anbefaler, at § 5, stk. 2, helt udgår, eller at forhold for indsamling og deling af oplysninger bliver konkretiseret. **Grønlands Erhverv og Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S** bemærker, at bestemmelsen alene bør vedrøre oplysninger, der med rimelig grund er behov for at dele. **Hotel Hans Egede A/S** foreslår, at forslaget specificerer kategorier af oplysninger, der må deles, og at der indføres stærkere sikkerhedsforanstaltninger for håndtering af disse data. **Nuna Advokater** foreslår en præcisering af, at deling af oplysninger kan ske til statistiske formål. **Travel by Heart ApS og Taavani ApS** mener, vedr. deling af oplysninger, at teksten skal korrigeres således, at der udelukkende er tale om anonymiseret data til offentlige myndigheder, for hvem dette er relevant.

Grønlands Erhverv, Albatros Arctic Circle ApS og Travel by Heart ApS og Taavani ApS bemærker, at der ikke foreligger en saglig begrundelse for at dele oplysninger med selvstyrejede virksomheder, og at dette vil kunne være konkurrenceforvridende.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne høringssvar justeret bestemmelsen, således at det er præciseret, i hvilke tilfælde det er muligt at dele oplysninger. Det indebærer, at det konkret alene er muligt at dele oplysninger i to tilfælde. Det ene tilfælde drejer sig om deling af oplysninger til offentlige myndigheder med henblik på statistiske formål. Det andet tilfælde drejer sig om deling af oplysninger, hvor der er sket delegation til brug for varetagelse af licensopgaven og alene til den offentlige myndighed eller det selvstyrejede selskab, der har fået overdraget forpligtelser og beføjelser fra Naalakkersuisut i medfør af forslaget § 7, stk. 1. Der må dermed bl.a. ikke ske deling til andre selvstyrejede selskaber, som vil kunne være konkurrenceforvridende, ligesom delingen af oplysninger alene må ske med henblik på varetagelse af de opgaver, der er relaterede til licensordningen.

2.3. Til kapitel 2: Vedr. undtagelse for krydstogter

Departementet for Boliger og Infrastruktur bemærker, at ordene om ”til eller fra Grønland” kan overvejes fjernet fra bestemmelsen, da det vil kunne afklare en række tvivlstilfælde. Departementet bemærker endvidere, at et luftfartøj ud fra en almindelig forståelse kan betegnes som et ”motoriseret fartøj”, men at forslaget alene synes at regulere skibe. Det bør ifølge departementet tydeliggøres, hvorledes forslaget forholder sig til luftfartøjer, og om det eventuelt afhænger af, om luftfartøjet flyver mellem Grønland og udlandet, eller alene flyver i Grønland.

Blue Water Greenland og Eimskip Greenland gør opmærksom på, at krydstogter også sker med start og slut i Grønland, mens **Guide to Greenland ApS** bemærker, at det i henhold til bemærkningerne er tvivlsomt, om krydstogtselskaber må sætte passagererne i land, uden at der er en autoriseret turistaktør, der overtager serviceringen af dem. Det bør derfor specificeres, hvad det udenlandske selskab kan ansøge om og få autoriseret, når et lokalt udbud af tjenesteydelsen ikke er mulig. Mere generelt ville det være ønskeligt, hvis krydstogtsanløb blev koordineret centralt, så skibene fik anvist anløbstider, hvor man forsøger at sikre et maksimalt antal skibe pr. havn pr. dag.

AECO finder det positivt, at forslaget ikke omfatter krydstogtsoperatører. Det bemærkes dog, at et ekspeditions-krydstogt ikke blot handler om transport af passagerer, men er en kombination af anløb på beboede steder, naturlandinger og aktiviteter ud fra skibet og på land med højt fokus på sikkerhed, hensyn til miljøet og læring om destinationen. AECO foreslår, at det præciseres i ordlyd og bemærkninger, at det ikke omhandler ”krydstogtsoperatører”, så det bliver helt klart og utvetydigt, at krav om autorisation ikke finder anvendelse på krydstogtsoperatører og aktiviteter knyttet til krydstogtsoperationer ombord og fra fartøjet.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne høringssvar justeret bestemmelsen, så det er præciseret, hvad bestemmelsens anvendelsesområde dækker over. Desuden er bestemmelsen udvidet til at gælde generel personbefordring, der ikke har direkte sammenhæng med en turistaktivitet både til og fra, samt i Grønland. Det gælder dermed nu også f.eks. kørsel mellem lufthavn og hotel i Grønland.

2.4 Til kapitel 3: Rettighedshavere

Ilulissat Excursions ønsker, at mindstekrav til, hvor længe man skal være registreret i personregistret, sættes til 10 år, samt at der er et krav om, at 100 % af ejerkredsen i en virksomhed er bosat i Grønland. **Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service** bemærker, at virksomheder skal være ejet af lokale og være skattepligtige, er tanken støtteværdig og er naturlig.

NanortalikSerano Boat Tours bemærker, at de er åbne over for, at alene lokale må udøve turistvirksomhed, men at der er behov for samarbejde med eksterne parter.

Avannaata Kommunia bemærker, at fra kommunalbestyrelsens side nævnes forslag til krav til ejerskab i forslaget som tilfredsstillende, dog kan man være bekymret for, at man kan udnytte huller i inatsisartutloven til særlige ordninger.

Departementet for Boliger og Infrastruktur vil på baggrund af, at udviklingen af det grønlandske turismeerhverv har behov for udenlandske investeringer foreslå, at det overvejes, at forslaget ikke stiller krav om investorernes bopæl i Grønland, men at det i stedet skrives ind i forslaget, at indtægter fra turismeerhvervet skal geninvesteres i Grønland. Det kan i den forbindelse overvejes at foreslå, at mindst 50 procent af overskuddet, i tilfælde af at investorerne ikke har bopæl i Grønland, skal geninvesteres i Grønland.

Departementet for Boliger og Infrastruktur bemærker også, at kravene om folkeregisteradresse i Grønland kan få nogle problematiske konsekvenser. Forslaget vil som nævnt begrænse, hvem der kan investere i udvikling af overnatningssteder i Grønland. Hvis en person af private årsager i en periode er tvunget til at have folkeregisteradresse uden for Grønland, synes det uforholdsmæssigt, når dette efter forslaget vil få den effekt, at den pågældende ikke kan beholde sin autorisation til at drive turistvirksomhed eller generhverve den umiddelbart.

Departementet for Boliger og Infrastruktur ser gerne en længere analyse i bemærkningerne, som forklarer, hvorfor indgreb ifølge inatsisartutloven ikke anses for at indebære ekspropriation.

Kommune Qeqertalik, AECO, Guide to Greenland ApS, Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission, Trophy Hunting Greenland, Arctic Dream ApS, Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S, Grønlands Revision, Ilulissat Guesthouse og Ilulissat Adventure, Topas Explorer Group, Albatros Arctic Circle ApS, Innovation South Greenland A/S, Greenland Airports, Grønlands Erhverv, Nuna Advokater, Travel by Heart ApS og Taavani ApS, Sermilik Adventures ApS, Arctic Dream ApS og Tasiilaq Tours (Visit East Greenland), Arctic Circle Business, Arctic Hiking and Expeditions ApS, GrønlandsBANKEN, Nalik Ventures, Nomad Greenland, Hotel Hans Egede A/S, SIK og Visit Greenland udtrykker bekymring over de fastsatte bopælskrav i forslaget. Der udtrykkes særligt bekymring for kravet i forslaget om, at mindst 2/3 af et selskab skal ejes direkte eller indirekte af enkeltpersoner, som har folkeregisteradresse i Grønland og er fuldt skattepligtig til Grønland. Det bemærkes, at et bopælskrav vil have negative konsekvenser for turistbranchen, følgeindustrien og samfundet bredt. Det bemærkes, at kravet vil skade væksten i den grønlandske turismesektor, og at det bl.a. vil begrænse innovationen på markedet ved at udelukke udefrakommende turistvirksomheder. Det vil bl.a. begrænse adgangen til nødvendig kapital og ekspertise fra udenlandske investorer. Det

bemærkes endvidere, at kravet vil føre til, at det slet ikke vil være muligt at operere med det udbud af operatører, der eksisterer på nuværende tidspunkt, og at kravet må forventes at føre til tab af arbejdspladser. Det vil skade investeringer og indtjening i Grønland samt lokalsamfund, som internationale turistaktører i dag samarbejder med. **Arctic Circle Business** bemærker, at virksomhederne vil kunne blive truet på deres eksistens, ligesom det gøres opmærksom på, at mange andre brancher, såsom bankerne, ikke ses at være underlagt samme bopælskrav. **Hotel Hans Egede A/S** bemærker, at forslaget indebærer, at eksisterende turistvirksomheder devalueres kraftigt, da de ikke længere bliver salgbare på grund af den voldsomme indskrænkning i mulige nye købere eller investorer. **Danmarks Rejsebureau Forening (DRF), Grønlands Erhverv, Hotel Hans Egede A/S, Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S og Nuna Advokater** bemærker hertil, at det er opfattelsen, at bopælskravet har karakter af ekspropriation, da eksisterende ejere vil blive tvunget til at afstå en del eller hele deres ejerskab til en formindsket markedsværdi og dermed lide et betydeligt tab. **Visit Greenland** bemærker desuden, at ejerskabskravet skaber grundlag for, at man vil forsøge at omgå lovgivningen, hvor udenlandske investorer kan skjule deres reelle ejerskab ved at bruge lokale frontpersoner, hvilket underminerer formålet med kravet. **Grønlands Erhverv** bemærker, at forslaget indfører en forskelsbehandling, der muligvis kan være lovstridig og henviser til, at der i den islandske turismelovgivning ikke eksisterer et sådant nationalitetskrav, men alene et krav om, at selskabet (den juridiske person), der søger licens, har hjemsted inden for EØS.

Innovation South Greenland A/S bemærker, at målet med kravet ikke synes at blive opfyldt, og at der vil kunne tænkes virksomheder, som opfylder bopælskravet, men som ansætter mange internationale medarbejdere, mens der omvendt kan være turistvirksomheder, som ikke opfylder kravet, men som ansætter mange eller udelukkende lokal arbejdskraft.

Grønlands Erhverv bemærker, at hvis inatsisartutlovens mål er at begrænse, at afkast føres ud af landet, så er der allerede en lovgivning, der forholder sig hertil. **Danmarks Rejsebureau Forening (DRF)** og **Nuna Advokater** bemærker, at hvis formålet med forslaget er at sikre skattepligt i Grønland, kan dette gøres på en langt mindre indgribende måde, end hvad der følger af forslaget om ejerskab og stemmerettigheder, samt at skattepligten for selskabet allerede sikres ved, at det er et krav, at selskabet har hjemsted i Grønland.

Greenland Airports, Nalik Ventures, og Nomad Greenland anbefaler, at bopælskravet i stedet fastsættes til et niveau på 49-51%.

Grønlands Erhverv og Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission anbefaler bestemmelser helt udeladt. **Danmarks Rejsebureau Forening (DRF)** og **Grønlands Erhverv** bemærker hertil, at der i stedet bør fokuseres på selskabets hjemsted, og at kravet, hvis dette fastholdes, bør fastsættes væsentligt lavere end 2/3, herunder for at undgå eventuel ekspropriation.

Danmarks Rejsebureau Forening (DRF), Grønlands Revision og Nuna Advokater anbefaler ligeledes at lade ejerskabskravene helt udgå af forslaget og evt. erstatte det med krav til selskabets ledelse, hvis der stadig er et ønske om et krav om tilknytning. Det foreslås således, at der i stedet sættes krav til, at ledelsen skal have sæde i Grønland (på linje med den nye bestemmelse i minelovens § 45, stk. 2, som trådte i kraft 1/1 2024), bl.a. da det er den daglige ledelse, der har ansvaret for driften og dag-til-dag-ledelsen.

Greenland Airports foreslår, at forslaget § 9, stk. 5, ændres og i stedet erstattes med, at som minimum skal den administrerende direktør for firmaet være bosiddende i Grønland. Samtidig foreslås, at der evt. indføres et differenceret beskatningskrav, alt efter om ejeren er bosat i Grønland eller udenlandsk. Dette kan enten være i stedet for regulering af krav til ejerens bopæl eller som et tillæg. Et differenceret beskatningskrav kan motivere til, at ejerskabet er i Grønland.

Arctic Dream ApS anbefaler, at man kigger samlet set på, hvad virksomheden yder til samfundet (da der f.eks. kan være mange lokalt ansatte mv., selvom ejerskabet f.eks. er bosat i Danmark). F.eks. pointssystem med inspiration fra New Zealand, som ikke går på bopælspligt og etnicitet, men som sikrer bæredygtige investeringer og etiske retningslinjer.

GrønlandsBANKEN og **Topas Explorer Group** foreslår, at der i stedet for ejerskabskrav fokuseres på lokal arbejdskraft, lokalt forankrede partnerskaber og øget uddannelse og kompetenceløft af grønlandsk arbejdskraft. **Hotel Hans Egede A/S** anbefaler kraftigt at genovereje kravet og foreslår som alternativt at indføre incitamenter såsom finansiel støtte til uddannelse og udvikling. **Travel by Heart ApS** og **Taavani ApS** foreslår, at der i stedet kunne være et krav, at man som turistvirksomhed eller turistaktør for at opnå autorisation, som minimum skal benytte XX % lokalarbejdskraft (lokale bådførere, hundeslædekuske, arktiske guider fra uddannelsessystem mm.), som har fast bopæl i Grønland. **Sermilik Adventures ApS, Arctic Dream ApS** og **Tasiilaq Tours (Visit East Greenland)** ser gerne, at man fokuserer på at uddanne guider til vandreturisme, så man over 3 år laver en glidende overgang til, at alle vandregupper skal have en lokal guide med.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne høringssvar og dialogmøder justeret bestemmelsen samt dertilhørende bemærkninger. Departementet har bl.a. justeret bopælskravet, således at der ikke længere stilles krav om, at 2/3 af ejerkredsen skal have folkeregisteradresse i Grønland. I stedet er dette krav fastsat til, at det gælder for mere end halvdelen af selskabet.

2.5. Til kapitel 4: Sikkerhedsplaner

Departementet for boliger og infrastruktur bemærker, at de har noteret sig, at det på et dialogmøde er blevet bemærket, at forslaget vil blive skrevet om, sådan at den enkelte erhvervsdrivendes sikkerhedsplaner alene skal stå mål med den fare, der er forbundet med de oplevelser, som denne erhvervsdrivende vil udbyde, og at der alene skal udfyldes simple skabeloner, såfremt aktiviteterne ikke indebærer nogen fare for turisterne. Samtidig bemærkes, at det er forståelsen, at det vil blive muligt for erhvervsdrivende at søge om dispensation fra sikkerhedskravet, hvis deres aktiviteter ikke er forbundet med nogen form for sikkerhedsrisiko.

Nalik Ventures bemærker, at de finder forslaget tiltag omkring sikkerhed helt forståelige og på linje med gode praktiker.

Air Greenland bemærker, at ordningens krav til sikkerhedsplaner bør matche operationens omfang og eksponering. **Qeqqata Kommunia** bemærker, at man skal overveje graden af det bureaukrati, der pålægges lokale operatører og anbefaler, at sikkerhedsplanerne alene skal opdateres, når det er ”nødvendigt”.

Sermilik Adventures ApS, Arctic Dream ApS og Tasiilaq Tours (Visit East Greenland), Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service og Hotel Hans Egede A/S bemærker, at der allerede er eksisterende sikkerhedsinstrukser, som dækker visse områder, herunder f.eks. ift. sejlads, overnatningsfaciliteter og øvrig restauration, hvor der kræves godkendte brand- og evakueringsregler. Arctic Dream ApS anbefaler også, at der i stedet for oversatte sikkerhedsplaner kunne være et mærke på udbydernes hjemmeside, der angiver, at den er godkendt.

Visit greenland bemærker, at det er nødvendigt at indføre klare retningslinjer for, hvem eller hvilken myndighed der kan hjælpe med udfærdigelse af skabeloner til beredskabsplaner, mens **Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission** anbefaler, at der udarbejdes vejledninger til at hjælpe virksomhederne med at opfylde kravene i inatsisartutloven særligt ift. sikkerhedsplaner. **Arctic Hiking and Expeditions ApS** udtrykker ligeledes, at det bør præciseres, hvem der skal gennemgå, godkende og opbevare sikkerhedsplanerne.

Arctic Circle Business og Qeqertalik Business Council & Destination Diskobay A/S er enige om, at sikkerhedsplaner i Grønlands turismebranche er vigtige, men anbefaler, at der udarbejdes standardformularer/generelle sikkerhedsplaner for forskellige typer af turismeaktiviteter, f.eks. indenfor søfart, guider, slædekuske eller hotelbranchen, som man kan indhente eller downloade fra en relevant instans.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne høringssvar og dialogmøder justeret bestemmelsen samt dertilhørende bemærkninger, så der i højere grad tages hensyn til, hvilken grad af fare der er forbundet med en given turistaktivitet for at lette den administrative byrde forbundet hermed. Bestemmelsen justeres blandt andet, så der ikke stilles samme krav til sikkerhedsplaner for turistaktiviteter, hvor der allerede foreligger andre eksisterende sikkerhedsplaner, som dækker aktiviteten, ligesom det præciseres, at der dispenseres fra kravet om en sikkerhedsplan, hvor der ikke er fare forbundet med aktiviteten. Det er desuden præciseret i bemærkningerne, at kravet til en sikkerhedsplan i praksis opfyldes ved, at ansøgeren udfylder en skabelon, der udstedes af Naalakkersuisut i forbindelse med ansøgningsprocessen.

2.6. Til kapitel 5: Forsikringsdækning og anden sikkerhedsstillelse

2.6.1. Om objektivt ansvar (§ 11):

Departementet for Boliger og Infrastruktur, Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission, Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S og Qeqqata Kommuni bemærker, at et objektivt ansvar må betragtes som ude af proportioner og anbefaler at afdække, om anden lovgivning allerede er dækkende, samt at inddrage andre love (produktloven, købeloven, sølov, miljøloven mv.) til at betinge erstatningsansvaret. **Forsikring & Pension (F&P)** udtrykker ligeledes bekymring om inatsisartutloven §§ 11 og 12, da disse indebærer en lovpligtig, ubegrænset ansvarsforsikring, der skal dække en udefineret mængde af skader (f.eks. personskade og miljøskade) på objektivt grundlag. **Hotel Hans Egede A/S og Kielberg Advokater pva. Hotel Nordbo A/S** anbefaler, at lovgivningen tilpasses de faktiske risici i branchen for at undgå urimelige forsikrings- og

ansvarsbyrder, da det objektive ansvar normalt retter sig mod virksomheder, der karakteriseres som højt risikable, og at indførelsen af et objektive ansvar synes at være ude af proportion.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne høringssvar og dialogmøder vurderet, at forslaget § 11 udtages. Erstatningsansvaret vil herefter følge af de almindelige erstatningsretlige regler samt eventuel specifik lovregulering tilknyttet de pågældende aktiviteter.

2.6.2 Om forsikringsdækning (§ 12):

Departementet for Boliger og Infrastruktur, Arctic Hiking and Expeditions ApS og Travel by Heart ApS og Taavani ApS bemærker, at de er enige i kravet om, at turistaktørers turistvirksomhed er omfattet af en ansvarsforsikring eller anden sikkerhedsstillelse. **Travel by Heart ApS og Taavani ApS** bemærker hertil, at det med fordel kan undersøges, om det kan pålægges de besøgende turister at have tegnet en rejse- og ulykkesforsikring, førend de kan opnå indrejse i Grønland.

Air Greenland Forsikring & Pension (F&P), Illit Forsikringit Agentur A/S, Visit Greenland og Qeqqata Kommunia bemærker, at forskellige aktører kan få udfordringer med at finde en forsikring, som dækker de aktiviteter, som de ønsker at udbyde. Det gælder f.eks. ift. hundslædekørsel, hvor der ikke nødvendigvis eksisterer forsikringer, og hvorved disse udbydere ikke vil kunne opnå en autorisation. **Visit Greenland** og **Air Greenland** bemærker hertil, at det derfor bør undersøges, om de krævede forsikringer rent faktisk er til rådighed for virksomhederne. **Illit Forsikringit Agentur A/S** bemærker, at et oplæg kunne være, at der for branchen udarbejdes ansvarsfriskrivelsesblanketter, som de fleste turister oplever alle mulige andre steder i verden, når der bare skal en lille smule risikobetonet aktivitet til.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne høringssvar og dialogmøder foretaget en justering af forslaget § 12 om forsikringsdækning eller anden sikkerhedsstillelse, så der tages hensyn til, at der kan være aktiviteter, hvor det ikke er muligt at opnå en forsikringsdækning, fordi sådanne ikke udbydes. Departementet vil lade det være op til virksomheden selv, om der er behov for ansvarsfriskrivelsesblanketter. Det forudsættes, at virksomheder, der måtte gøre brug af sådanne, sikrer, at det sker i overensstemmelse med gældende lovgivning og forsikringsvilkår. Departementet bemærker endvidere, at indeværende forslag alene har til formål at regulere turistaktørerne, og at der derfor ikke indsættes bestemmelser, der regulerer turisternes forhold. Det må være op til de pågældende virksomheder selv at vurdere, om der eventuelt må kræves en ulykkesforsikring fra turisterne.

2.7. Til kapitel 6: Bæredygtighed

Hotel Hans Egede A/S og Hotel SØMA og Indenlandsk Sømandsmission bemærker, at kravene til bæredygtighed bør gøres så objektive og konkrete som muligt, og at det ikke fremgår, hvilke krav der skal imødekommes for at opfylde kravene til bæredygtighed. **Hotel Hans Egede A/S** bemærker endvidere, at reglerne ikke skal fungere som en absolut barriere for virksomheders drift,

men at de i stedet bør være et incitament, som kan føre til skattelettelser eller andre økonomiske fordele.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne høringssvar og dialogmøder vurderet, at det er vanskeligt at fastsætte klare rammer for bæredygtighed på lovniveau i denne form, bl.a. da det er svært at fastlægge konkrete og objektive kriterier, som turistaktørerne vil skulle overholde. Bestemmelsen er derfor udtaget fra forslaget. Departementet vil i stedet overveje, hvordan bæredygtigheden bedst muligt kan styrkes på anden vis.

2.8. Til kapitel 7: Refusion af myndighedsudgifter

Visit Greenland bemærker, at omkostninger for iværksættere til ansøgningen om autorisation kan være en betydelig finansiel byrde, især i startfasen af en virksomhed, hvor ressourcer ofte er begrænsede. Iværksættere står allerede over for mange økonomiske udfordringer for at kunne komme i gang. Visit Greenland anbefaler at indføre en bagatelgrænse og en graduering af gebyrer baseret på virksomhedens størrelse eller omsætning, så mindre virksomheder betaler mindre. Endvidere anbefales en særskilt støtteordning for nyetablerede/små turismeaktører, der dækker omkostninger relateret til autorisationsprocessen og certificeringsordninger.

Arctic Circle Business, Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service, Ilulissat Excursions og Travel by Heart ApS og Taavani ApS støtter ikke, at virksomhederne pålægges endnu en administrativ afgift, som ikke gavner turismen, og at virksomhederne allerede betaler skat fra virksomhedernes side. **Travel by Heart ApS og Taavani ApS** anbefaler, at man i stedet i stil med indførelsen af afgiften på krydstogt opkræver en afgift hos turistene for hver solgt aktivitet hos turistaktørerne til at dække ansøgninger om autorisation, eventuelle fornyelser samt de ønskede rapporteringer, som senere måtte bekendtgøres med inatsisartutloven.

Departementet for Boliger og Infrastruktur efterspørger mere uddybning i bemærkningerne, herunder om, hvorfor gebyrbegrebet og tilhørende retspraksis anses for overholdt, ligesom det anbefales, at der henvises til aktindsigt i lovtæksten. **Innovation South Greenland A/S** efterspørger ligeledes mere information om størrelsen for udgiften, mulighed for trinvis priser, mens **Hotel Hans Egede A/S** anbefaler, at der parallelt laves en bekendtgørelse, hvoraf det fremgår, hvor meget en autorisation må forventes at koste.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret de fremkomne høringssvar. Departementet bemærker, at det er i overensstemmelse med almindelig praksis i anden lovgivning at have en bestemmelse, hvor der opkræves gebyr for myndighedernes håndtering af ansøgninger om tilladelser mv. Der henvises i den forbindelse f.eks. til § 86, stk. 5, i Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven). Departementet har derfor valgt at fastholde bestemmelsen. Departementet har dog valgt at præcisere i ordlyden, hvad der kan ske gebyropkrævning for, herunder behandling af aktindsigtsanmodninger. Derudover er der i forslaget indsat bl.a. en bagatelgrænse for, hvilke turistaktører der er omfattet af forslaget, som betyder, at mindre iværksættere ikke vil blive ramt af licenskravet, og dermed heller ikke vil skulle betale gebyr i den forbindelse.

2.9. Til kapitel 8: Tilsyn, påbud og tilbagekaldelse af autorisation til turistvirksomhed

Departementet for Boliger og Infrastruktur bemærker, at boligens ukrænkelighed er det klare udgangspunkt, og at indgreb i denne rettighed alene bør ske i det omfang, hvor det opfylder bestemte krav om blandt andet nødvendighed. Redegørelsen for denne bestemmelse i de særlige bemærkninger er, efter Departementet for Boliger og Infrastrukturs opfattelse, ikke tilstrækkelig grundig.

Trophy Hunting Greenland anbefaler at udelade § 15, stk. 2, om ransagninger.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne bemærkninger vurderet, at bestemmelsen udtages af forslaget.

2.10. Til kapitel 9: Zoneinddeling m.v. for erhvervmæssig virksomhed og begrænsning i adgangen til visse områder

Departementet for Boliger og Infrastruktur bemærker, at det er uklart, om bestemmelsen er i overensstemmelse med ressortfordelingen.

Greenland Airports anbefaler, at Selvstyret overvejer, om regulering af f.eks. færdsel ikke mest hensigtsmæssigt sker i samme lovgivning som øvrig regulering af sådanne forhold, og sker således at forhold, der har med miljø at gøre, reguleres i Inatsisartutlov om miljø, og forhold der har med natur, reguleres i landstingslov om naturbeskyttelse osv.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling bemærker, at det er fundet hensigtsmæssigt, at der inden for rammerne af departementets ressort reguleres om en sådan zoneinddeling, der er rettet mod erhvervmæssig virksomhed. Departementet er opmærksom på, at der ikke bliver udstedt eventuelle regler på bekendtgørelsesniveau, som kommer til at gå ud over ressortområdet.

Greenland Sagalands Qaqortoq Tourist Service, Nalik Ventures og **Visit Greenland** udtrykker opbakning til bestemmelsen. **SIK** og **KNAPK** fremsætter i den forbindelse en række bemærkninger til zoneinddeling af konkrete områder i Grønland. **Visit Greenland** minder om, at der er identificeret store udfordringer med særligt de mindre sejlskibe, hvilket bør adresseres. Det drejer sig blandt andet om, at sejlskibe og yachts befinder sig i grønlandsk farvand, og driver turismevirksomhed ureguleret.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig støtten til bestemmelsen og de konkrete bemærkninger i den sammenhæng.

Hotel Hans Egede A/S, Ilulissat Excursions, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik og **Greenland Airports** bemærker, at det er uklart, hvad der nærmere ønskes med bemyndigelsesbestemmelsen om zoneinddeling, herunder at kommunernes rolle er uklar i den sammenhæng. **Kommune Qeqertalik, Kommuneqarfik Sermersooq** og **Qeqqata Kommunian** udtrykker generel bekymring ved forslagets sammenhæng med kommunalplaner og planlovgivningen. **Kommune Qeqertalik** og **Arctic Circle Business** bemærker, at kommunerne

bør have en central rolle i beslutninger om zoneinddeling og restriktioner inden for deres områder for at sikre lokal relevans og accept, hvilket bør ske igennem kommune- og sektorplaner.

Kommune Qeqertalik bemærker, at der mangler en klar beskrivelse af forholdet mellem eksisterende kommuneplaner og den nye zoneinddeling, ligesom der bør udarbejdes retningslinjer for, hvordan zoneinddelinger vil integreres i eller ændre de eksisterende kommuneplaner for at sikre sammenhæng og kontinuitet i lokalplanlægningen. Der bør endvidere skelnes mellem specifikke og generelle restriktioner, og det bør tydeliggøres, hvilke typer virksomheder eller aktiviteter der vil blive påvirket, samt hvordan disse restriktioner implementeres og håndhæves. **Kommuneqarfik Sermersooq** bemærker endvidere, at der mangler afklaring på, hvorledes andre erhvervs muligheder er begrænset af en evt. zoneinddeling, herunder hvorvidt forslag til nærværende lovgivning dermed vil kontrollere muligheder for fiskeri, fangst og råstofs indvinding. **Kommuneqarfik Sermersooq** bemærker desuden, at bestemmelsen lægger op til, at Naalakkersuisut har kompetencen til at fastsætte nærmere regler på området, men at det som udgangspunkt er kommunerne, der tager initiativet. Forvaltningen ønsker klarhed over, om der med den kommunale initiativret er forudsat en lokal/offentlig høring, om det kommunale initiativ skal godkendes af Naalakkersuisut, og om en zoneinddeling på Naalakkersuisuts initiativ er at sidestille med et landsplandirektiv og/eller skal i offentlig høring. **AECO** anbefaler, at der fastsættes nærmere kriterier for en zonerings.

Avannaata Kommunía bemærker, at forslaget om kontrol i forskellige områder er tilfredsstillende, men kommunalbestyrelsen kræver, at der skal være fuldstændig kontrol.

Hotel Hans Egede A/S bemærker også, at det er et vidtgående forslag, og at det ikke spiller sammen med love bekendtgørelse af Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse nr. 4 af 25. januar 2024 (Planloven), hvor kommunerne opdeles i delområder iht. bl.a. erhvervsområder, rekreative områder, friholdte områder.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne høringssvar uddybet dele af bemærkninger til bestemmelsen. Departementet bemærker desuden, at der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse til at fastlægge en zoneinddeling mv. for erhvervsmæssig virksomhed, og at de nærmere regler derfor bliver udfærdiget i eventuelle bekendtgørelser.

AECO anbefaler, at der sikres en proces, hvor alle berørte interessenter gives tid og mulighed til at kommentere, komme med alternative forslag eller med indvendinger mod forslag om specifikke restriktioner i et bestemt område. **Topas Explorer Group** har i forhold til at give lokale indflydelse på udviklingen noteret, at man vil skabe en særlig model ved en zoneinddeling, hvor lokale borgere høres. Hermed sikres allerede en større borgerinddragelse og borgerindflydelse, ligesom kommuner også proaktivt kan være med til at styre udviklingen i lokalområdet for turismeaktiviteter.

Pinngortitaleriffik anbefaler, at Naalakkersuisut indhenter rådgivning hos Pinngortitaleriffik omkring udfærdigelse af zoneringsnes geografiske udformning og regler. Pinngortitaleriffik finder det vigtigt, at en zoneinddeling og begrænsning til visse områder er i overensstemmelse med og afpasset med geografiske områder, perioder og regler i medfør af bl.a. lov om naturbeskyttelse og relaterede bekendtgørelser samt i lyset af internationale retningslinjer. De udpegede områder, der relaterer sig til biodiversitet, kan desuden eventuelt indgå som OECM-områder (Other Effective-Area Conservation Measure), der inkluderer områder, der nyder en form for beskyttelse af biodiversitet og økosystem uden at være egentlige fredninger.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret, at der er et ønske om borgerinddragelse samt tilbuddet om at bistå med rådgivning på området.

2.11. Til kapitel 10: Sanktioner

Hotel Hans Egede A/S bemærker, at det kan overvejes at udforme bestemmelsen med henblik på administrative bødeforlæg, så man ikke skal igennem domstolssystemet.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling vurderer, at det af retssikkerhedsmæssige hensyn er hensigtsmæssigt at fastholde bestemmelsen i dens nuværende form, hvor det er op til domstolene at vurdere, om der kan idømmes en bøde.

2.12. Til kapitel 11: Domstolsprøvelse

Greenland Airports har ikke kunne identificere, at der indføres en administrativ klagefunktion over afgørelser i henhold til forslaget. Greenland Airports henstiller til, at det tydeliggøres i forslaget, hvilke klagemuligheder der er.

Greenland Airports, Transparency International Greenland (TIG) og Hotel Hans Egede A/S anbefaler, at der indføres en administrativ rekursadgang, hvortil der kan klages gennem en tydelig og enkel klageproces.

Nuna Advokater bemærker, at der vil gå 3-5 år, før en virksomhed har en endelig retsafgørelse for, om de skulle have haft dispensation fra autorisationskravet eller ekspropriationserstatning.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling bemærker, at det er afgørende, at der foreligger en domstolsprøvelse for afgørelser truffet i medfør af inatsisartutloven. Ved en domstolsprøvelse er der altid mulighed for at få prøvet en afgørelse i overensstemmelse med de retssikkerhedsmæssige principper. Det er imidlertid departementets vurdering, at der ikke er behov for en anden prøvelse, og at det vil indebære betydelige yderligere ressourcer at oprette en uafhængig rekursinstans til at varetage eventuelle klager over afgørelserne i medfør af inatsisartutloven. Det fastholdes derfor, at der er mulighed for domstolsprøvelse i forslaget.

2.13. Til kapitel 12: Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Kommune Kujalleq bemærker, at autorisationer kræver nye kompetencer, hvilket kan betyde omfattende kompetenceløft blandt aktører, og at en passende overgangsløsning kan være med til at sikre, at nye bestemmelser ikke afskrækker unge aktører, som agter at starte virksomheder på turistområdet.

AECO anbefaler ligeledes, at der sikres gode overgangsordninger, der sikrer, at nuværende lokale operatører får tilstrækkelig tid og mulighed for at omstille sig til de nye regler, således at overgangen kan ske med så minimal negativ effekt på beskæftigelse og samfundsøkonomi som muligt.

Air Greenland bemærker, at det er vigtigt at analysere konsekvenserne af inatsisartutloven ift. eksisterende aktiviteter, og om der er kapacitetsmæssige risici ved en hurtig indfasning af inatsisartutloven.

Arctic Dream ApS, Greenland Airports, Grønlands Revision, Hotel Hans Egede A/S, Nalik Ventures, Nuna Advokater, Topas Explorer Group, Trophy Hunting Greenland, Transparency International Greenland (TIG), Qeqertalik Business Council & Destination Diskobay A/S og Visit Greenland bemærker, at den overgangsperiode, der lægges op til, er for kort, og at det vil medføre væsentlige udfordringer for nuværende operatører, der vil afhænde deres virksomhed eller tilpasse sig de nye forhold, mens det også vil efterlade meget lidt tid for nye aktører til at opnå autorisation, hvilket kan ødelægge en turistsæson.

Transparency International Greenland (TIG) anbefaler en forlængelse af fristen til den 1. august 2025 for nytillkomne aktører.

Greenland Airports anbefaler, at overgangsperioden udvides for eksisterende firmaer, så en tilretning sker så hensigtsmæssigt som muligt, og det ikke blive nødvendigt med tvangssalg. Greenland Airports foreslår en overgangsperiode på minimum 3 år for eksisterende virksomheder, med mulighed for dispensation om tidsforlængelse i særlige tilfælde. **Visit Greenland** støtter en løsning, hvor nye virksomheder skal overholde de nye regler fra starten, mens eksisterende virksomheder fortsætter under de gamle regler.

Topas Explorer Group, Nuna Advokater og Qeqertalik Business Council & Destination Diskobay A/S anbefaler en overgangsperiode på mindst 5-10 år.

Visit Greenland anbefaler en længere overgangsperiode for eksisterende virksomheder samt muligheden for at indføre en differentieret skatteordning. Visit Greenland foreslår, at virksomheder, der ikke kan opfylde de nye krav inden en skæringsdato, f.eks. kan betale en højere skat. Dette vil give virksomheder tid til at tilpasse sig uden at risikere deres fortsatte drift. Visit Greenland foreslår endvidere, at der laves en 10-årig plan for optrapningen af ejerskabskravet i forslagets § 9. Målet kunne være at opnå 2/3 lokalt ejerskab inden 2035. Dette vil give de lokale en fair chance for at overtage ejerskabet over tid.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de indkomne høringssvar og de afholdte dialogmøder foretaget en justering af overgangsbestemmelsen i forslagets § 20, stk. 2, således at inatsisartutloven først finder anvendelse på eksisterende turistvirksomhed den 1. januar 2027. Det er departementets vurdering, at en tidshorisont på 5-10 år vil modvirke hensigten med forslaget, da det derved først vil have en effekt om mange år.

Høringsnotat

2. høring

Forslaget har i perioden 2. juli 2024 til 16. juli 2024 været offentligt tilgængeligt på høringsportalen for Naalakkersuisut, ligesom forslaget i samme periode har været i høring hos følgende:

- Formandens Departement
- Departement for Boliger og Infrastruktur
- Departement for Finanser og Skatter
- Departement for Fiskeri og Fangst
- Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender
- Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke
- Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø
- Departement for Børn og Unge
- Departementet for Sundhed
- Departement for Selvstændighed og Udenrigsanliggender
- Avannaata Kommunia
- Qeqqata Kommunia
- Kommune Qeqertalik
- Kommuneqarfik Sermersooq
- Kommune Kujalleq
- Advokat Aviâja Helms
- Advokat Gedion Jeremiassen
- Advokat Marie Louise Frederiksen
- Advokat Naja Joelsen
- Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm
- Advokatfirmaet Meinel
- Air Greenland
- Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG)
- Arctic Circle Business
- Arctic Law
- Arctic Umiaq Line
- Association of Arctic Expedition Cruise Operators (AECO)
- Avannaata Erhverv
- Banknordik
- Deloitte
- EY
- Grønlands Erhverv

- Grønlands Revision
- Grønlandsbanken
- Innovation South Greenland
- Inuit Law
- Kalaallit Airports
- Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)
- Kommunernes planmyndigheder
- Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK)
- Nalik Ventures
- Nuna Advokater
- Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK)
- Oceans North Kalaallit Nunaaat
- Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK)
- Pinngortitaleriffik
- Qeqertalik Business Council
- Sermersooq Business
- Sikuki
- Sulinermik Inuussutissarsiuteqartut Kattuffiat (SIK)
- Visit Greenland
- WWF Kalaallit Nunaanni

Ved høringsfristens udløb har Naalakkersuisut modtaget hørings svar fra følgende. Naalakkersuisut har desuden accepteret, at hørings svar, der er indkommet kort efter fristen, medtages.

- Departementet for Boliger og Infrastruktur
- Departementet for Børn og Unge
- Departementet for Finanser og Skatter
- Departementet for Fiskeri og Fangst
- Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø
- Avannaata Kommunia
- Qeqqata Kommunia
- Kommune Kujalleq
- Arctic Circle Business
- Arctic Dream
- Association of Arctic Expedition Cruise Operators (AECO)
- Danmarks Rejsebureau Forening
- Dr Jonathan Bell
- Eimskip
- Erik Bek Lomholt
- Escales

- Forsikring og Pension
- Grønlands Erhverv
- Grønlands Politi
- Grønlandsbanken
- Guide to Greenland
- Hurtigruten
- Kalaallit Airports
- Nalik Ventures
- Nanortalik/Serano Boat Tours
- Nuna Advokater
- Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK)
- Poseidon
- Sikuki Nuuk Harbor
- Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)
- Transparency International Greenland (TIG)
- Visit Greenland

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk og på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering, ligesom der er fokus på synspunkter, som ikke har været behandlet i forbindelse med den første offentlige høring. Naalakkersuisuts bemærkninger til høringssvarene er angivet i kursiv.

Alle høringssvar er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

1. Generelle bemærkninger

Guide to Greenland anerkender behovet for en regulering af turistvirksomhed i Grønland.

GrønlandsBANKEN finder, at potentielle fordele ved forslaget fremstår mindre end de potentielle ulemper ved forslaget.

Transparency International Greenland anerkender, at forslaget er klarere og lettere tilgængeligt i sin nuværende form, men fastholder bemærkningerne fremsendt i sit høringssvar af 27. maj 2024.

Nalik Ventures roser tilpasningerne i forslaget og har derfor heller ikke yderligere bemærkninger til forslaget.

Qeqqata Kommunia kvitterer for ændringerne i det foreliggende udkast, men er fortsat meget bekymret for forslagets økonomiske og samfundsmæssige negative konsekvenser.

Nanortalik/Serano Boat Tours er ikke enig i, at udøvelse af turistvirksomhed skal kræve en licens, da det vil medføre øget administration, idet koncessioner for passagersejlsads allerede udføres i samarbejde med Søfartsstyrelsen.

Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat er principielt enige i ændringerne, der er foretaget efter første høring, og har ingen yderligere bemærkninger.

Avannaata Kommunia ønsker, at der med forslaget fastsættes rammer for Selvstyrejede turistvirksomheder som World of Greenland, der konkurrerer med de private virksomheder.

Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø bifalder, at der er ønske om at sikre og beskytte forskellige områders anvendelsesmuligheder, færdenes sikkerhed samt flora og fauna. Desuden findes det positivt, at der i forslaget er gennemgående opmærksomhed på regulering gennem eksisterende lovgivning og de eventuelle overlap eller modsætninger, forslaget kan afstedkomme, men de bemærker dog, at der fortsat er en del uklarheder ift. formålet med zoneinddelingen, og hvem der administrerer bestemmelserne.

Poseidon Expeditions bemærker, at konsekvenserne af forslaget vil være, at Poseidon Expeditions vil være nødsaget til ikke at have Grønland som destination i relation til ekspeditions krydstogter.

Departementet for Finansier og Skatter vurderer, at forslaget overvejende vil have negative økonomiske konsekvenser for bl.a. erhvervslivet. Det skal ses i lyset af, at forslaget er forbundet med økonomiske og administrative byrder for erhvervslivet. Forslaget vil samtidig reducere adgangen til og omfanget af udenlandsk kapital i turismesektoren i Grønland.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig, at høringsparterne anerkender behovet for regulering på området, og at ændringerne i det foreliggende udkast synes at blive mødt med ros. Departementet anerkender også, at forslagens til krav vedr. licens til udøvelse af turistvirksomhed potentielt kan afholde nogle aktører fra at investere i det grønlandske samfund, hvilket bekymrer nogle af høringsparterne. Det er samtidig departementets opfattelse, at det er nødvendigt med regulering på området, og at de positive virkninger herved overstiger ulemperne. Der henvises i den forbindelse til forslagens almindelige bemærkninger, især pkt. 1.1.

2. Til de enkelte punkter i inatsiartutloven

2.1. Til kapitel 2: krav om licens

2.1.1. Generelt om krav om at skulle have autorisation

Avannaata Kommunia bemærker bl.a., at kompetencen til at udstede licenser bør tilkomme kommunalbestyrelserne og ikke Selvstyret, at der ikke bør udstedes tilladelse til passagersejls til en udenlandsk operatør, da dennes kendskab til de grønlandske forhold og natur er begrænsede, at man ikke bør udelukke kajakroere, der ikke har gennemført et kajakinstruktørforløb i udlandet, at der bør være et krav om, at man skal ledsages af en lokal person, når der arrangeres trofæjagt, og at hjemmehørende – af hensyn til sikkerheden – prioriteres i relation til hundeslædeture.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling anser, at der er fordele ved, at kompetencen til at udstede licenser tilkommer Naalakkersuisut, idet der herved bl.a. kan sikres en ensartet administration. De sikkerhedsmæssige krav m.v., der efterspørges, vil blive

håndteret i forbindelse med udstedelse af administrative forskrifter i medfør af inatsisartutlov samt ved stillingtagen til ansøgning om licens.

Arctic Circle Business bemærker, at licensen bør gives ud fra forskellige aktivitetsgrupper, så det ikke er en licens, der dækker al turismeaktivitet, men så det er tydeligt, om de dækker forskellige områder.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling bemærker, at licenserne kan gives for forskellige aktivitetsgrupper, ligesom der er mulighed for at give afslag til nogle aktiviteter, mens andre tillades. Dette spørgsmål vil blive håndteret i forbindelse med den konkrete sagsbehandling, der vil pågå i forbindelse med administrationen af ansøgningerne om licens.

Trophy Hunting Greenland bemærker, at det er uklart, hvordan forslaget § 1, stk. 3, vil påvirke virksomheden, som har to jagtkoncessioner, men som noget af året er nødsaget til at jage i det koncessionsfrie område.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling bemærker, at forslaget til Inatsisartutlov om turistvirksomhed, om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed og begrænsning i adgang til visse områder ikke finder anvendelse på aktiviteter omfattet af koncessioner i medfør af inatsisartutlov om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder. I det omfang der udøves aktiviteter uden for koncessionsområder, vil der være tale om licenskrav, såfremt betingelserne i forslaget til denne Inatsisartutlov er opfyldt.

2.1.2. Om undtagelser fra inatsisartutloven

Arctic Circle Business mener, at bagatelgrænsen på 50.000 kr. bør fjernes.

Association of Arctic Expedition Cruise Operators anfører, at det kan overvejes at forhøje bagatelgrænsen for kravet om licens, da grænsen på 50.000 kr. er lavt set i forhold til den indtægt, der må formodes at være nødvendig, før en lokal person etablerer en turistvirksomhed.

Visit Greenland mener, at bagatelgrænsen på 50.000 kr. er for høj, da den giver både lokale og udenlandske hobbyturismeaktører mulighed for at konkurrere på ulige vilkår. Der opfordres derfor til, at bagatelgrænsen sættes ned til 5.000 kr. eller fjernes, og at de lokale erhvervsråd styrkes, så de kan hjælpe dem, der driver turisme på hobby basis, til at opfylde de få krav, der skal til for at drive virksomhed.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling anser det for hensigtsmæssigt, at der er en bagatelgrænse for kravet om licens, samt at niveauet herfor er passende.

Guide to Greenland ApS anbefaler, at det i § 3, stk. 2, tilføjes, at ”Turistvirksomhed i Grønland, der vedrører tjenesteydelser til turister der forbruges udenfor Grønland, er ikke omfattet af autorisationsbetingelsen”, da det næppe har været hensigten med inatsisartutloven, at f.eks. grønlandske rejsebureauers salg i Grønland af turistrejser til f.eks. Island skal være omfattet af

autorisationsbetingelserne. Det anbefales desuden, at der tilføjes: ”Formidlingsvirksomhed af turistaktørers udbud af tjenesteydelser til turister kræver ikke autorisation.”.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling bemærker, at det kun er turistvirksomhed, som udøves i Grønlands territorium og i grønlandsk farvand, som omfattes. Departementet bemærker endvidere, at det af forslaget bemærkninger fremgår, at formidlingsvirksomhed af turistaktørers udbud af tjenesteydelser til turister ikke er omfattet af inatsisartutlovens anvendelsesområde.

2.1.3. Om tidsbegrænsning for autorisation

Kommune Kujalleq bemærker, at det bør overvejes, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at licenser som udgangspunkt er tidsbegrænsede.

Nuna Advokater ønsker, at lovbemærkningerne angiver, hvilke omstændigheder der skal være udslagsgivende for, om en licens gøres tidsbegrænset.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling anser det for hensigtsmæssigt, at licenser som udgangspunkt er tidsbegrænsede. Det bemærkes i den forbindelse, at det er en betingelse for at anvende en licens, at bl.a. licensvilkår overholdes. Det er i forslaget bemærkninger tydeliggjort, hvilke omstændigheder der kan føre til, at en licens bliver gjort tidsbegrænset.

2.1.4. Om dispensationsmulighed

2.1.5. Om deling af oplysninger

Arctic Circle Business mener, at forslaget til § 5 stadigvæk giver mulighed for konkurrenceforvridning, og at bestemmelsen bør begrænses til Grønlands statistik.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig synspunktet, men finder, at der med forslaget er fundet en passende balance i forhold til at undgå konkurrenceforvridning.

2.2. Til kapitel 2: Vedr. undtagelse for krydstogter

Blue Water Greenland anfører, at det er en forbedring af lovudkastet, at transporten af passagerer ikke omfattes af licenskravet, men at der behov for at præcisere, hvad der gælder for bl.a. kajak, paddelbording, scenic cruises med zodiac, dykning og helikopterflyvning med skibets egen helikopter. **VP Expedition Development** anfører, at der er behov for at præcisere, hvordan forslaget vil påvirke ekspeditions-krydstogt. **Association of Arctic Expedition Cruise Operators** bemærker,

at der er behov for en præcisering af, hvilke regler der vil gælde for ekspeditions krydstogt, som netop er karakteriseret ved en kombination af sejlads, lokale aktiviteter og aktiviteter med eget udstyr. Det anbefales på denne baggrund, at ilandsætning af passagerer med brug af skibets eget udstyr fra skib til land (ship to shore) er en integreret del af personbefordringen og ikke en turistaktivitet.

Association of Arctic Expedition Cruise Operators anbefaler, at der indsættes en undtagelse for licenskravet i visse områder i Grønland, f.eks. defineret ved en minimumsafstand fra beboede steder, og at der gives mulighed for at udføre skibsnære aktiviteter i disse områder, samt at øvrig regulering af aktiviteter i disse områder vil ske gennem zoner og anden relevant lovgivning.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af de modtagne høringssvar indsat yderligere bemærkninger i forslaget, som tydeliggør, hvilken virkning forslaget vil have i relation til ekspeditions krydstogtskibe.

2.3 Til kapitel 3: Rettighedshavere

Arctic Circle Business anfører, at det er positivt, at ejerandelskravet er lempet, men bemærker samtidig, at kravet fortsat kan skabe hindringer, og at der særligt skal sikres bedre overgangsmuligheder. **Danmarks Rejsebureau Forening** bemærker, at ejerskabskravene i forslagens § 9 helt bør udgå.

Danmarks Rejsebureau Forening fremhæver endvidere, at bopælskravet kan indebære ekspropriative indgreb. Til understøttelse af synspunktet er vedlagt et responsum fra professor mso, dr.jur., Frederik Waage, som indeholder en række betragtninger vedrørende grundlovens § 73 samt bestemmelser i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

GrønlandsBANKEN anfører, at Naalakkersuisut har imødekommet noget af kritikken af de nye restriktioner på ejerskabet af turismevirksomhederne ved at hæve grænsen for udenlandsk ejerskab fra 33 % til 50 % af selskabet samt ved at ændre overgangsbestemmelsen til den 1. januar 2027. Det anføres samtidigt, at det ikke adresserer GrønlandsBANKENs bekymring om, at lovgivning med tilbagevirkende kraft vil skabe usikkerhed, ligesom banken ikke kan se, at fordelene ved forslaget opvejer ulemperne ved forslaget, særligt §§ 8 og 9.

Sikuki Nuuk Harbour A/S bemærker, at det kan blive svært at sikre nødvendig finansiering til udvikling af turismevirksomheder og udvikling af attraktioner, hvis udenlandske investorer begrænses for meget i et evt. medejerskab, hvilket kan få den positive udvikling inden for turismen i Grønland til at stagnere.

SIK tilslutter sig, at kapitalkravet er ændret til mere end halvparten.

Avannaata Kommunia bemærker, at fra kommunalbestyrelsens side nævnes forslag til krav til ejerskab i forslaget som tilfredsstillende, dog kan man være bekymret for, at man kan udnytte huller i inatsisartutloven til særlige ordninger.

Departementet for Boliger og Infrastruktur bemærker, at det bør overvejes, at forslagens bestemmelser om bopælspligt og skattepligt for fysiske personer samt juridiske personer, der ønsker at drive turistvirksomhed i Grønland, vil få utilsigtede negative konsekvenser, både for

turismeindustrien, samt afledte og beslægtede erhverv. Det anføres også, at kravet kan være uforholdsmæssigt, hvis en person af private årsager er nødsaget til at have folkeregisteradresse uden for Grønland.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har på baggrund af høringssvarene indsat en række yderligere bemærkninger om forslaget forhold til grundlovens § 73. I relation til kravene i forslagets §§ 8-9 henvises til det anførte i forslagets bemærkninger.

2.4. Til kapitel 4: Sikkerhedsplaner

Nuna Advokater anbefaler, at der udarbejdes skabeloner til brug for udarbejdelsen af risikovurdering og beredskabsplaner, der tilknyttes inatsisartutloven som bilag, således at der sker en standardisering, og hvormed ansøgnings- og administrationsarbejdet lettes. **Visit Greenland** efterspørger også mere detaljerede retningslinjer og skabeloner for sikkerhedsplaner, som kan hjælpe virksomhederne med at overholde disse krav på en mere effektiv og ensartet måde.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig ønsket om udarbejdelse af vejledninger m.v.

Trophy Hunting Greenland mener, at bestemmelsen om sikkerhedsplaner skal ændres, således at planen skal foreligge på engelsk samt alle andre nødvendige sprog for, at ansatte i virksomheden kan læse den. Det anføres videre, at det vil være forkert at kræve, at sikkerhedsplanen i alle tilfælde skal udarbejdes på grønlandsk, hvis hverken virksomhedsejeren eller ansatte ikke behersker det grønlandske sprog. Endelig opfordres der til udarbejdelse af skabeloner eller vejledninger til sikkerhedsplanerne.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig ønsket, men mener, at det er vigtigt og nødvendigt, at sikkerhedsplanerne foreligger på både grønlandsk og engelsk.

2.5. Til kapitel 7: Refusion af myndighedsudgifter

Departementet for Boliger og Infrastruktur har anført, at ændringer i rettigheder tillagt af Landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning samt Landstingslov om offentlighed i forvaltningen principielt bør ske i de respektive love, samt at retten til aktindsigt er en grundlæggende rettighed, hvorfor det af den grund grundigt bør overvejes at indføre opkrævning af et gebyr i forbindelse med aktindsigtsanmodninger. Det bemærkes endelig, at det anbefales, at det behandles indgående, hvordan gebyrbegrebet og tilhørende retspraksis anses for overholdt.

Nuna Advokater bemærker, at det af bestemmelsen om gebyrer for ansøgning og sagsbehandling er tilføjet, at Naalakkersuisut bl.a. kan kræve betaling for behandling af anmodninger om aktindsigt

efter sagsbehandlingsloven, og at det forekommer vidtgående at kræve betaling for udøvelsen af lovfæstede rettigheder, samt at der ikke ses fastsat lignende krav om betaling vedrørende aktindsigtsbegæring i anden lovgivning for tilladelsesindehavere. Der opfordres derfor til, at bestemmelsen udgår.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling bemærker, at der med forslagets § 12 ikke tilvejebringes hjemmel til opkrævning af betaling af udgifter til behandling af anmodninger om aktindsigt efter Landstingslov om offentlighed i forvaltningen, men derimod kun efter sagsbehandlingsloven. Departementet vurderer, at det er rimeligt, at ansøgere om partsaktindsigt kan opkræves betaling for de udgifter, denne administration påfører.

2.6. Til kapitel 9: Zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed og begrænsning i adgangen til visse områder

Association of Arctic Expedition Cruise Operators anbefaler, at der sikres en proces, hvor alle berørte interessenter gives tid og mulighed til at kommentere, komme med alternative forslag eller med indvendinger mod forslag om specifikke restriktioner i et bestemt område. Det anbefales endvidere, at det formuleres, hvilke kriterier der skal lægges til grund for en zoneinddeling, således at det bl.a. sikres, at der er en sammenhæng i de hensyn, som zonerne skal varetage. Det anbefales også, at indførelse af nye zoner og ændring af regler i eksisterende zoner sker med en rimelig implementeringsperiode eller overgangsordning, så der skabes mest mulig forudsigelighed for erhvervet.

Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø ønsker at blive inddraget, når zoneinddelingsarbejdet påbegyndes, og finder det uklart, hvem der administrerer bestemmelserne.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig ønsket og bemærker, at selve regeludstedelsen vil ske i form af administrative bekendtgørelser, hvor der vil være offentlig høring m.v. Implementeringsperioder eller overgangsordninger vil blive fastlagt i den forbindelse.

VP Expedition Development håber, at der ikke fokuseres entydigt på krydstogtskibe i reglerne om zoner, samt at beslutninger om at begrænse særlige typer aktivitet i bestemte områder bør baseres på en grundig udredning af, hvilke tiltag der reelt understøtter, at formålet nås.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig ønsket.

Departementet for Finansier og Skatter mener, at der med adgangen til at fastsætte regler om adgang til færden og ophold inden for visse områder er vid adgang til at bl.a. at regulere, i hvilke områder der kan udøves erhvervsmæssig virksomhed (medmindre kommunerne allerede har taget stilling til dette i kommunalplaner m.v.), og at der dermed sker en overførsel af kompetence fra kommunerne til Naalakkersuisut. Det anføres, at der i relation til den fysiske planlægning almindeligvis lægges meget stor vægt på nærhedsprincippet og dermed det lokale demokrati, og at forslaget vil være et brud på dette. På den baggrund anbefales, at forslagets § 1, stk. 2, og § 15, stk. 1, begrænses til, at det er erhvervsmæssig *turist*virksomhed, som kun kan finde sted i nærmere bestemte områder.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling bemærker, at det er fundet hensigtsmæssigt, at der inden for rammerne af departementets ressort reguleres om en sådan zoneinddeling. Departementet er opmærksom på, at der ikke bliver udstedt eventuelle regler på bekendtgørelsesniveau, som kommer til at gå ud over ressortområdet, ligesom det bemærkes, at det i bemærkninger til forslaget er anført, at Naalakkersuisut har kompetencen til at fastsætte nærmere regler på området, men at det som udgangspunkt er kommunerne, der tager initiativet til at foreslå, f.eks. hvilke nærmere bestemte områder i en given kommune der bør underlægges en særlig beskyttelse, og hvor der skal gælde særlige vilkår som betingelse for, at der kan ske erhvervsmæssig virksomhed i eller færden og ophold inden for området. Departementet finder, at der herved er taget tilstrækkeligt hensyn til kommunernes kompetence og lokalerfaring m.v. Departementet har også vurderet, at reglerne om zoner bør have et bredere anvendelsesområde end forslagets bestemmelser om turistvirksomhed.

2.7. Til kapitel 12: Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Nuna Advokater og Visit Greenland bemærker, at overgangsreglen er for kort.

Association of Arctic Expedition Cruise Operators anbefaler, at der sikres gode overgangsordninger, der sikrer, at nuværende lokale operatører får tilstrækkelig tid og mulighed for at omstille sig til de nye regler, så overgangen kan ske med så minimal negativ effekt på beskæftigelse og samfundsøkonomi som muligt. Det anføres, at det i den forbindelse er positivt, at der er lagt op til en overgangsperiode frem til 1. januar 2027 for virksomheder, der allerede er i drift. Opmærksomheden bliver samtidig henledt på, at dette tilsyneladende ikke gælder for operatører, der er i gang med at planlægge kommende operationer i Grønland, men kun de, der opererer nu.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har noteret sig ønsker om en længere overgangsbestemmelse for eksisterende virksomheder. Det er imidlertid departementets vurdering, at en tidshorisont på f.eks. 5-10 år vil modvirke hensigten med forslaget, da det derved først vil have en effekt om mange år.